

EGON WENG

Dokumentasjonsprosjektet om Egon Weng har vært en del av mitt kunstneriske utviklingsarbeid (KU) ved Balletthøgskolen, Kunsthøgskolen i Oslo.

Jeg takker KU-utvalget for økonomisk støtte til trykking av boken. Jeg retter også en takk til førsteamanuensis Siri Dybwig for faglig vurdering og kvalitetskontroll av arbeidet.

Til Nicola

Monique Skavlan Sunderland

E G O N   W E N G
danser, koreograf og pedagog

KOLOFON FORLAG

© Monique Skavlan Sunderland
EGON WENG
Kolofon Forlag AS 2014

Prosjektet produseres på oppdrag fra forfatter/oppdragsgiver/utgiver
Monique Skavlan Sunderland
Alle rettigheter/ansvar for prosjektets innhold tillegges
Monique Skavlan Sunderland
Henvendelser utover bestilling av produktet bes rettet til
Monique Skavlan Sunderland

ISBN 978-82-300-1178-2

Produksjon: Kolofon Forlag AS, 2014
Boken kan kjøpes i bokhandelen eller www.kolofon.com

Det må ikke kopieres fra denne boken i strid med Åndsverkloven
eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, interesseorgan
for rettighetshavere til åndsverk.
Kopiering i strid med lov eller avtale medfører erstatningsansvar
og inndraging og kan straffes med bøter eller fengsel.

Innhold

De første årene	7
Hos Helga Egdø	13
Thea Jolles	16
Selskapsdans	18
Krigsårene og formell utdannelse	19
Amatørteater	19
Aarhus Teater	22
Pantomimeteatret	25
Malmö Stadsteater	29
Videreutdannelse	36
Fra Malmö til Stora Teatern	37
Storan, Gøteborg	37
Ballettelevskolan	50
Møtet med Irene	51
Nye kunstneriske utfordringer	55
Karrieren	58
Gene Nettles – jazzballetten inntar Norge	61
Liseberg	62
Gjestekoreograf i Norge	63
Egon flytter til Norge	65
NRK fjernsynet og oppgaver på teateret	66
Betraktning	70
Norsk Film	71
Undervisning	72
Jazzballett og metode i undervisningen	75
Klassisk undervisning av barn	76
Irene og Stavanger	79
Sommerkurs i Danmark	81
Vekst	81
Logoen	85

Egons dagsrytme og fritid	85
Kim	86
Brannen i Turnhallen og tiden etterpå	86
Alderdom og skade	87
Hedersbevisninger	89
Etterord	91
Oversikt over Egon Wengs kunstneriske virksomhet	93
Krediteringer	110
Kilder.....	111

De første årene

Egon Veng-Pedersen ble født 23.9.1924 i Aarhus på Jylland, Danmark. Navnet Pedersen fikk han fra faren mens Veng kom fra moren som var døpt Jensen-Veng. Veng er navnet på en liten innsjø på Jylland, Vengsø, i nærheten av Silkeborg.

Både moren og faren var av bondeslekt. Faren, Carl Richard, som en tid arbeidet som skogvokter, jobbet ved De Danske Statsbanene da Egon ble født. Der arbeidet han som *skifter*, en ansvarsfull jobb som blant annet gikk ut på å koble på og av vogner, klargjøre togene slik at de sto på riktig spor, ta bremseprøver og lignende. Når han kom hjem etter jobb, var han trett og skulle sove – ekteskapet var godt, og Egon hørte aldri foreldrene krangle.

Faren var en stø og målbevisst mann som var glad i naturen. Han var en type som kunne ”rote” i hagen i timesvis og da var han ”happy” som Egon uttrykte det. I jaktseongen dro han med geværet på ryg-

Familiefoto av foreldrene med Egon som liten ca. 1925.

FOTOGRAF UKJENT (PRIVATARKIV)

*Foreldrene og begge barna ca. 1930.
Lillesøster Ritta ble født
tre år etter Egon.*

FOTOGRAF UKJENT (PRIVATARKIV)

gen til Silkeborg der Vengene holdt til og hvor han hadde jaktrett. Der skjøt han harer og fasaner.

Utenfor byen hadde familien en kolonihave på ½ mål tomt med duer og høns, der Egon lærte å plante og klippe hekk. Denne interessen for blomster og hagearbeid var noe han skulle ha hele livet, være seg på landstedet på Hvaler eller i hagen på Røa.

Kolonihagen, som lå i sykkelavstand fra Aarhus, hadde de hele Egons barndom.

Moren, Kristiane kalt Cjane, var hjemmeværende i alle år. Hun var svært glad i å lage mat, og med sin bakgrunn som slakter-datter med mange søsken, var hun vant til store måltider. Hun tok jobb nå og da hos venner og familie og lagde mat på gassovn til konfirmasjoner og bryllup, serverte og gikk hjem.

Moren elsket å danse. Innimellom var hun statist på Aarhus Teater og deltok også i amatørteater. Hun var en "teater-apekatt" som opptrådte i foreninger og sang i kor. Det var hun som tok med barna på teater og lagde forestillinger med dem hjemme der de ble kledd i kostymer som hun selv hadde hatt når hun gikk ut med sine venninner for å danse. Det var morens interesse for teater og dans som smittet over på Egon.

Familien bodde i en to-roms leilighet med do nede i gården, først i Kaløgade der Egon ble født, deretter i Bülowsgade. Det var først da de flyttet til De Mezas vej (på vestkanten) at de fikk toalett i leiligheten. Siden denne bare var en to-roms leilighet, sov Egon på sofaen i stuen mens foreldrene og Ritta delte soverommet.

Mormoren het Severine som er et gammelt dansk navn. Morfaren Simon, som var slakter, var et midtpunkt i familien og hadde bondegård i Linå. Han fødte opp dyr som han slaktet og solgte på torget i Silkeborg. Egon uttalte: "Han ble nærmere 100 år og satt alltid i stolen og kjeftet sånn som jeg gjør nå!"

Da Simon fikk sitt første barn, døde konen i barselseng, og han ble

Besteforeldrene i Holme .
FOTOGRAF UKJENT (PRIVATARKIV)

*Besteforeldrene,
Severine og Simon, i Linå.*

FOTOGRAF UKJENT (PRIVATARKIV)

nødt til å skaffe en guvernante til å passe det nyfødte barnet. Hun var ifølge Egon svært tiltrekkende, for ikke lenge etter ble hun gravid. Simon giftet seg som seg hør og bør når man kommer fra en "ordentlig" familie som holder på tradisjonene. "Det fikset seg", ifølge Egon. "De fikk med tiden 12 barn."

Bortsett fra Egons foreldre og en tante og onkel som holdt til i Aarhus, bodde alle disse onklene og tantene på gårder med hester, kuer, griser og høns. Dit ble Egon sendt med sin søster i sommerferiene – til tante

Egon, Ritta og foreldrene ca. 1940/42.

FOTOGRAF UKJENT (PRIVATARKIV)

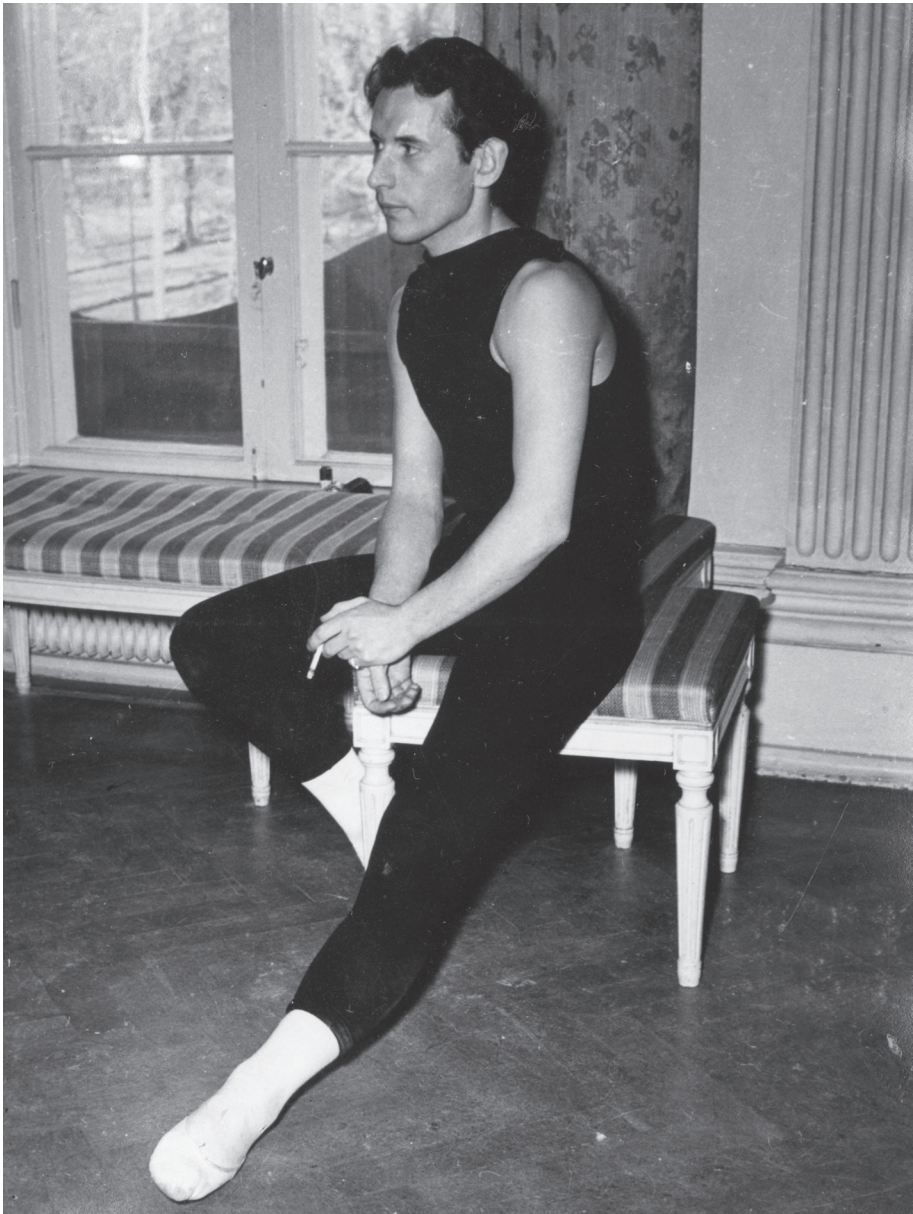
Ella, onkel Marinius og onkel Peter og hva de nå het alle sammen – det gikk på omgang.

Det var bare Egon som skulle komme til å ha noe med teater å gjøre.

Egon danser folkedans med Inger Skov ca. 1930.

FOTOGRAF MONSRUD, AARHUS (PRIVATARKIV)

*Egon med sigarett i foajeen på Storan, Gøteborg ca. 1955.
Fra Egon ble konfirmert som 14-åring fikk han lov til å røke én sigarett i
selskap, en vane han skulle ha resten av livet. Han fikk fire sigarett-etuier i gave
til konfirmasjonen.*

FOTOGRAF UKJENT (PRIVATARKIV)

For selv om moren og søsteren Ritta var med i koret i oppsetningen av operetten «Nitouche» på Aarhus Teater innen Egon reiste derfra, var det ikke noen profesjonelle teaterfolk å slekte på i familien.

Hos Helga Egdø

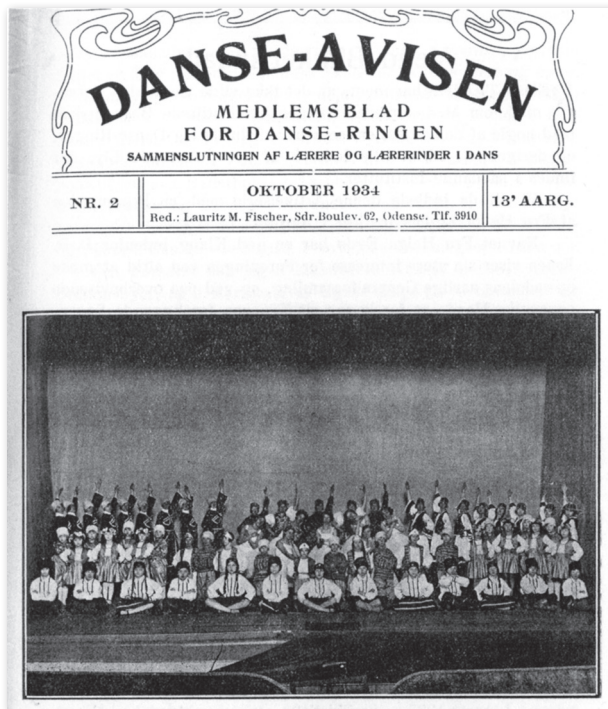
Moren tok initiativet til at Egon og hans 3 år yngre søster startet å danse. Egon var 7–8 år da han begynte å danse hos den danske danselærerinne Helga Egdø. Hun hadde en betydelig rolle i danse miljøet i Aarhus. Allerede i 1905 hadde hun etablert seg med sin danseundervisning i Aarhus og opprettet en danseskole i eget navn i 1918. Fra 1923 var hun også ”balletinstruktrice” ved Aarhus Teater. Hun var en kvinne med sterk vilje, og selv om hun hadde en sped skolering i dans da hun startet opp, fortsatte hun å utdanne seg hele sitt profesjonelle liv. Hver sommer reiste hun til utlandet for å få inspirasjon til fornyelse av sin undervisning blant annet ved kurs på Dalcroce-skolen i Hellerau i 1921, samt studieopphold hos ballettpedagogene Egorova i Paris i 1926 og hos Edouárdowa i Berlin i 1934. Hun fikk også anledning til å oppleve Kurt Joos både som lærer og foredragsholder og fikk kjennskap til en rekke teorier utviklet av Laban, teorier som eukinetikk (uttrykkslære), choreutik (romlære), koreologi (danseskrift) og koreografi (komposisjonslære). ”De, der deltog i de store danserkongresser i Tyskland i mellomkrigsårene, vendte hjem med en dansepolitisk bevidsthed, en bevægelsesteoretisk begrepsverden og et kropsligt forankret kendskab til en æstetik, der byggede på en væsentlig anderledes grundlag end Den Kongelige Ballet.” (En anden dans, Karen Vedel, s. 256).

Helga Egdø (1884–1960)

FOTOGRAF UKJENT (FRA HELGA EGDØS PROGRAM)

Helga Egdøs ballettskole holdt til på Kock's skole i Aarhus. Hun underviste i klassisk ballett med en assistent som demonstrerte, for selv var

Fra Helga Egdøs oppvisning 1934 på Aarhus Teater.

(FOTOGRAF UKJENT, FRA DANSEAVISEN 1934)

hun godt opp i årene da Egon startet på skolen hennes. ”Hun var frodig, tjukk og med svær rompe”. Egon husker henne også som den som lærte ham akrobatiske trinn, som baklengs rulle, for hun underviste i akrobatikk i tillegg til klassisk ballett og selskapsdans. Inger Funder underviste både i klassisk ballett, stepp og en slags moderne ballett. Hun hadde bakgrunn fra Helga Egdø og Berlin. Egon startet med barnedans, akrobatikk, stepp, folkedans og moderne dans. Det var ikke flere enn 10 elever i klassene og bare én gutt som het Hakon i tillegg til Egon. Egon kan huske at han medvirket i et steppenummer på Aarhus Teater i 1939 sammen med Hakon. Moren hans var ”garderobièrè” på ballettskolen og passet på at alle barna fikk det tøyet de skulle ha.

Egon sluttet hos Helga Egdø etter å ha sett en forestilling med Thea Jolles Børneballett og startet på hennes skole.

HELGA-EGDØ-SKOLEN

35. SÆSON

AARHUS

1939-40

BALLETSKOLENS 22. ELEVOPVISNING

LØRDAG DEN 16. MARTS KL. 20

AARHUS THEATER

1947

Præsentation af Eleverne paa Drejecenen.

1. Afdeling: rytmisk-plastisk Dans.

Schubert: *Rosamunda*.

Chopin: *Vals Nr. 14* af Fokine.

Hofmann: *Tanzlied*.

Køllesving. System: Medau, udført af Agnes Mørch og 6 Elever.

Mendelssohn: *Frühlingslied* af Helga Egdø.

Gillet: *Butterfly* af Helga Egdø.

— KORT PAUSE —

2. Afdeling: Forskelligt.

Lewy: *Esmaralda*, Tarantelle, danset af Kaja Brøchner og Asta Knudsen.

Gillet: *Babilace* (Sladder) danset af Jytte Falck, Ingse Frederiksen og Grete Laursen.

(3 Veninder »betrorer hinanden forskelligt — bl. a. er Grete kritisk, en Officer har kysset paa Fingeren til Jytte, og Ingse vil gerne have sin fine Kjole beundret.)

Kuhlau: *Børnedansen af Elverhøj*, danset af Myrna Haugaard og Sysse Helstern-Nielsen.

Concone: *Spansk Tarantelle*, danset af Inger Funder.

* * * *Skotsk Reel* af Helga Egdø.

* * * *Hr. og Fru Gyldenpløet* af Helga Egdø, danset af Grete Gregers-Petersen og Bodil Colding.

* * * *The sailors hornpipe* af Helga Egdø. Baadsmænd: Rita Christiansen, Matroser: Inger og Tut Lund, Iris Møller, Ketty Andresen, Birthe Christensen og Søster Thygesen.

Mr. Swanson. — Step

Run, rabbit run. — Step, danset af Hakon Kristiansen } af Inger Funder.
og Egon Weng-Pedersen samt Bente Munk, Sven Aage Nielsen
og Bent Jørgensen.

— 10 MIN. PAUSE —

3. Afdeling: Klassisk Balletdans.

Alle 6 Hold: *Trinskole*.

J. Strauss: *Gawotte*.

Chopin: *Eccossaise* af Gaubier.

Lumby: *Høstblomst-Polka*.

Tschaikowsky: *Ballet-Polka* af Inger Funder.

Borchert: *Galanteri* af Inger Funder.

Chopin: *Vals Nr. 3* af Inger Funder. Trio: Karna Thorsen, Eva Berg og Bente Munk.

— KORT PAUSE —

4. Afdeling: Fantasi-Skoven.

Kuhlau: *Elverpiger* af Helga Egdø.

Chopin: *Nattens Søstre*, danset af Inger Jensen, Ella Robl, Else Jensen og Bente Munk.

Fini Henriques: *Alfer og Puk*. Puk: Jonna Christensen.

Grieg: *Trolde og Skovfe*. Skovfe: Gunhild Østergaard.

Noack: *Nisser* af Helga Egdø.

Lumby: *Fauner* (Akrobatik) af Helga Egdø.

Glazounow: *Bachanter og Satyr* af Fokine. Satyr: Kaja Brøchner.

— SLUT-GRUPPE —

Ved Flygelet: Musikdirektør Fr. Poulsen.

HELGA-EGDØ-SKOLEN

AARHUS - TLF. 4888

Utsnitt av program fra 1939/40 fra Helga Egdø-skolens elevoppvisning på Aarhus Teater der Egon medvirket i 2. avdeling i «Run rabbit run», et steppenummer koreografert av Inger Funder.

Forsiden på program fra 1940-41 som viser mangfoldet av undervisningen ved skolen.

Thea Jolles

Thea Jolles ble født i Beograd. Hun var blant annet blitt undervist av Anna Pavlova og gikk på den moderne ballettskolen til Mary Wigman. En tid var hun ansatt ved Statsoper i Berlin og etablerte sitt eget danseinstitutt i Dresden. Thea Jolles kom til Danmark i 1938 etter at Hitler kom til makten i Tyskland. Før det hadde hun danset i Sveits, Tyskland, Østerrike og Tsjekkoslovakia. I Aarhus grunnla hun en ballettskole og startet sin "Børneballet" i 1945. Hun la vekt på teknikk, musikalitet og mimikk, og at utdannelsen av danserne skulle være individuell og allsidig.

Egon så henne på Folkets Hus i Aarhus der hun gjestet med sitt kompani. Dagen etter ringte han henne og begynte på hennes skole. Fra 1948–1950 medvirket Egon i Thea Jolles Børneballett og gjorde adskillige forestillinger rundt omkring på Jylland, i Aalborg og København.

I programmet 6. mars 1949 omtales Egon som "danseren Egon Weng" mens de andre medvirkende bare omtales med for- og etternavn. Da Børneballetten opptrådte med Københavner-programmet i Folkets Hus i Aarhus i mars 1949 skrev Aarhus Stiftstidende: " ... Balletten består av 12 Piger i alderen 6-17 aar, en 13 aars dreng og danseren Egon Veng ... Ballettens Opvisning i Gaar på Udstillingen "Jylland i København" overværedes af i alt 13 000 og Bifaldet var meget stort."

Thea Jolles (1903–1957)

FOTOGRAF UKJENT. GJENGITT MED TILLATELSE
FRA TEATERMUSEET I KØBENHAVN

*Fra koreografien «Chanson Hindou»,
1949. Egon bakerst.*

FOTOGRAF UKJENT

Fortegnelse over dansene:

1. SARABANDE ..... *Moritz Moszkowski*
Bendi Jespersen. Monica Ohlsson.
2. PAVANE ..... *Maurice Ravel*
En dame: *Thea Jolles*.
Tre pager: Rita Christensen, Kirsten Poulsen,
Birthe Eskesen.
Pavane er en dans fra det 16. århundrede, indført fra Spanien til Frankrig, som blev danset i ceremonielle dragter. — Men den Pavane, Ravels musik har givet inspirationen til, udtrykker en lille scene i tre stemningsbilleder: Foran kirkeportalen, gang til alteret, i solskin foran kirken.
3. SCÈNE ROMANTIQUE ..... *Mendelssohn Bartholdy*
Monica Ohlsson. Bendi Jespersen. Ulla Bossow.
4. PIGEN OG FUGLEN ..... *Erich J. Wolff*
Pigen: Rita Christensen.
Fuglen: Kirsten Poulsen.
5. ADAGIO ..... *Saint Saëns*
Monica Ohlsson.
6. VARIATIONS CLASSIQUES ..... *Tschaikowsky*
Kirsten Poulsen. Margit Jensen. Birthe Eskesen,
Rita Christensen og danseren Egon Weng.
7. a) LA CORONARIA ..... *Lotti* (1670—1780)
Monica Ohlsson.
b) ARIA ANTIQUE ..... *Pergolesi* (1710—1736)
Ellen Margrethe Sander.
8. WARSZAWA ..... *Addinsell*
En moder: *Thea Jolles*.
Bornene: Rita Christensen. Kirsten Poulsen.
Birthe Eskesen.

Skuespiller Poul Knud Sørensen: Lille Viggo's dram.
9. CHANSON HINDOUE ..... *Rimsky Korsakow*
Figuranter: Margit Jensen. Ellen Margrethe Sander.
Jonna Feldt Iversen. Ulla Bossow.
Danseren Egon Weng.
Alex Boencke Carlsen.
Pigen: Rita Christensen.

10. LA VALSE ..... *Rudolf Friml*
Kirsten Poulsen.
11. POUPEE VALSANTE ..... *Ed. Poldini*
Ellen Margrethe Sander. Lis Christensen.
12. JEUX ..... *Debussy*
Bendi Jespersen.
13. PUCK OG NYMPHE ..... *Ed. Poldini*
Nymfe: Birthe Eskesen.
Puck: Monica Ohlsson.
14. TOTO AND TOTO ..... *Ed. Poldini*
Ellen Margrethe Sander. Lis Christensen.
15. MINIATURE DE BALLET ..... *Fischer*
Bendi Jespersen. Birthe Eskesen.
16. JONGLEURE ..... *Youmans*
Lis Christensen. Ellen Margrethe Sander.
Jonna Christensen. Kirsten Dam.
17. GAVTYVE ..... *Gershwin*
Lis Christensen. Ellen Margrethe Sander.
Birthe Eskesen. Bendi Jespersen.
18. 2 BRASILIANSKE DANSE ..... *Milhaud*
a. Corcovado.
b. Tijuca.
Kirsten Poulsen.
19. RHAPSODIE HONGROISE ..... *Franz Liszt*
Pigen: Rita Christensen.
Dreng: Margit Jensen. Danseren Egon Weng.
Bendi Jespersen.
Ellen Margrethe Sander. Lis Christensen.

✕

Ideer og koreografi: THEA JOLLES.
Ved flyglet: Borghild Hvedsteen.

✕

Kostumer: Maison Bloch
Magasin du Nord.

Fra programmet til *Thea Jolles* Børneballett der Egon deltok i dansenumre som «*Variations Classiques*» (musikk: *Tschaikowsky*), «*Chanson Hindou*» (musikk: *R. Korssakow*), «*Rhapsodie Hongroise*» (musikk: *Liszt*).

Selskapsdans

Egon lærte selskapsdans på Peter Bjerregaards danseskole – Aarhus Danse-Institut – fra han var 12 år og fikk som 18-åring bronsemedalje i en konkurranse. Kledd i smoking danset han selskapsdans, slowfox, quickstep, vals og tango, og deltok på konkurranse med dommere eller på oppvisninger med 20-30 elever. Peter Bjerregaard (1880-1947) hadde sin utdanning fra Hærens Gymnastikskole og virket som danselærer fra 1908 til 1947. Instituttet hadde ifølge *P. B. Journalen* fra januar 1942 sin egen pianist

Peter Bjerregaard
1942

som siden 1930 hadde bidratt ”... med sin rytmiske Musik og gjort det til alles udelte Tilfredshed”. Instituttet vant mange mesterskap, og det var ingen utenfor København som hadde undervist så mange elever som Peter Bjerregaard. Ifølge Aarhus Stiftstidende hadde instituttet 2200 elever i 1920 som var et år med særlig stor oppslutning.

Krigsårene og formell utdannelse

Da krigen brøt ut var Egon 15 år. Danmark var skånet for mye, men når flyalarmen gikk, var Egon ”luftvernsvakt” som besto i å ringe på dørene i huset og få beboerne ned i bunker-rommet og se til at lyset ble tent.

Egon tok realskole-eksamen (tilsvarende ungdomsskole-eksamen) og syntes alltid det var greit å gjøre skolearbeid. Deretter gikk han 5 år i lære for å bli typograf og avla svennebrev i 1946. Han jobbet et par år i Jyllandsposten. Jobben innebar å sette små metallbokstaver – såkalt løse typer – sammen til ord, linjer og avissider speilvendt slik at siden ble rett- vendt etter trykking.

Som typograf medvirket han i de årlig Typograf- revyer både i 1948 og 1949. For å finansiere danse- treningene og arbeidet med teater, var Egon avisbud for Jyllandsposten. Siden Egon hadde sykkel med stor bagasjekasse foran, kunne han også jobbe som sykkelbud for fru Bertelsen som sydde hatter, og for et renseri.

Sykkel med kasse,
1938.

Amatørteater

Egon hadde en stor interesse for alt som foregikk, gikk ikke glipp av en eneste forestilling, og meldte seg inn i Amatørteaterforeningen. I begynnelsen sopte han gulv og malte kulisser og var alt-mulig-mann. Amatørteatergruppen spilte blant annet «Eventyr på Fodreisen» av C. Hostrup, et syngespill skrevet i 1847. I stykket «Hvis et folk vil leve», skrevet i Sverige av Axel Z. Kielland under andre verdenskrig, hadde Egon rollen som *den unge gutten*. Stykket handler om okkupasjonen i Norge. Det ble stanset av svensk sensur etter tysk påtrykk da det ble fremført under annen verdenskrig.

*Egon gikk i lære og ble typograf – dette førte til at han
deltok i Typografrevyen (1948 og 49).*

Her sees Egon til venstre.

FOTOGRAF UKJENT (PRIVATARKIV)

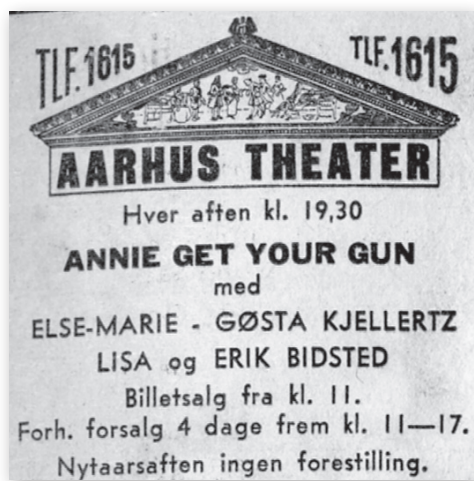
Egon sluttet seg til Amatørteateret som holdt til i Aarhus der han blant annet medvirket i «Eventyr på Fodreisen» (i midten) og «Hvis et folk vil leve» (Egon med briller).

FOTOGRAF UKJENT (PRIVATARKIV)

Aarhus Teater

Aarhus Teater åpnet i september 1900. Det er Danmarks største landsdelsscene og er oppført i jugend-stil.

Helt fra Egon var 16 år medvirket han som statist på Aarhus Teater. Etterhvert fikk han også små roller. Våren 1950 deltok han på prøvene

til jubileumsforestillingen «Aarhus Teater – 50 år» med koreograf Erik Bidsted. Han ble da engasjert den påfølgende sommer til å delta på Pantomimeteatret i Tivoli der Bidsted var ballettmester i sommersesongen.

Bidsted var utdannet klassisk danser i København og var i tillegg privatutdannet hos store russiske ballettpedagoger som Egorova i Paris. Som 16-årig ble han en populær *Harlekin* på Pantomimeteatret og teatrets førstedanser helt frem til 1955. Han var med på å grunnlegge Islands Nasjonalballett i 1973.

Erik Bidsted (1916-2002)

FOTO FRA PROGRAM

I spalten ”Rampelyset” i Jyllandsposten, våren 1950, ble Egons engasjement slått opp: ”... Weng haaber på at det samtidig betyder et evigt Farvel til Typografien. –Ikke fordi jeg er ked av Faget, sier han, men jeg har alltid villet danse. Min far holdt imidlertid paa at jeg skulle lære et Fag og saa ble det Typografien... først da jeg blev udlært som Typograf og fik Raad til det, gik jeg i Gang for Alvor med dans ...”. Egons engasjement på Pantomimeteatret ble omtalt både i Amtstidende, Demokraten og Jyllandsposten. Demokraten slo det opp med følgende overskrift: **”Aarhusiansk ballettdanser til Pantomimeteatret”**.

Som medlem av corps de ballet i Bidsted-balletten medvirket Egon i jubileumsforestillingen «Aarhus Teater – 50 år» som hadde premiere i september 1950. Avisen Politiken skrev: ”... Det er smukt og festlig, ung og yndig kvindelighet og spændstig mandig ungdom i sikker og smagfuld udfoldelse ... At det findes en saadan dansedyktighed uden for Den Kongelige Ballet er helt imponerende, og man forstaar begejstringen dobbelt stærkt her på Aarhus Teater, hvor ballet er noget helt uden for det sædvanlige.”

Samme høst medvirket Egon nok en gang som danser på Aarhus Teater, denne gang i operetten «Annie get your Gun» med Erik Bidsted som koreograf. Avisen Aarhus Stiftstidende skrev etter premieren: ”... Den Prik over I'et som ”Annie” raaber efter i sin brogede Fremtoning, sættes av den fornæmme Bidsted-Ballet ... .”

*Fra jubileumsforestillingen «Aarhus Teater – 50 år»,
september 1950. Egon til høyre.*

HAMMERSCHMIDT FOTO (MED TILLATELSE FRA AARHUS TEATER)

Fra «Annie get your Gun» Aarhus Teater, 1950. Egon nr. 2 fra høyre.

HAMMERSCHMIDT FOTO (MED TILLATELSE FRA AARHUS TEATER)

«Annie get your Gun» Aarhus Teater, 1950. Egon nr. 2 fra høyre.

HAMMERSCHMIDT FOTO (MED TILLATELSE FRA AARHUS TEATER)

Pantomimeteatret

Da han kom til Pantomimeteatret fikk Egon sin første kontrakt, om enn bare for sommersesongen, og han ble del av et virkelig ensemble. Det var fast personale ved Pantomimeteatret, og de ansatte kom tilbake hvert år når Tivoli åpnet om våren.

Paul Huld, som var ballettmester på Pantomimeteatret fra 1916 til 1956, forkortet alle de gamle pantomimene i 1919 til ca. 30 minutter på grunn av sviktende publikumsinteresse og lysrestriksjonene etter 1. verdenskrig. Han nedtegnet pantomimene som tidligere ble overlevert muntlig fra de gamle til de unge. Pantomimeforestillingerne bygget på den italienske gamle teaterkulturen, *Commedia dell'arte*, som ble fremført av omreisende teatertrupper.

Kl 19.45 var det forestilling med *Harlekin*, *Kolumbine* og *Pjerrot* med pantomime og poseringer. Disse var iscenesatt av Paul Huld.

Pantomimeforestillingerne skiftet i løpet av sesongen, og alle de medvirkende kunne alle roller. I løpet av den tiden Egon var på Pantomimeteatret hadde han også rollen som *Harlekin*.

Kl 21.45 var det ny forestilling – ballett – koreografert av Erik Bidsted som også deltok som danser. Lisa Kæregaard, gift med Bidsted, var primaballerina og sin manns partner. Sesongens ballettforestilling hadde vanligvis premiere noe senere på våren, og inntil den var premiereklar, viste teatret noe eksisterende repertoar.

Pantomimeteatret/forsiden av programmet fra 5. juli 1953 som inneholdt all underholdning Tivoli kunne by på den dagen.

(GJENGITT MED TILLATELSE FRA TIVOLI)

Paul Huld (1885–1969)

FOTO PAUL HULD

PANTOMIMETEATRET

Leder Paul Huld . Orkesterleder Elo Magnussen

Billetter til reservede siddepladser fås forestillingsdagen fra kl. 10–20 i Tivolis billetkontor ved hovedindgangen. Telefonbestillinger modtages ikke

Kl. 19⁴⁵

Spåkvinden, pantomime

Kassander, Johs. Larsen. Kolumbine, Bjørg Teige. Harlekin, John Wøhlk. Pjerrot, Carl Johan Hviid. Spåkvinden, Oda Huld. Tjeneren, Aage Bendixen. 2 Guitarspillere. Feen, Inger Kam.

Kl. 21⁴⁵

Première:

PRINSESSEN PÅ ÆRTEN

Ballet i 4 billeder af Erik Bidsted, efter H. C. Andersens eventyr

Musiken komponeret af Emil Reesen

Dekorationer og kostumer af Sv. Johansen, udført af »Malersalen« og Ole Teglers Koreografi og iscenesættelse Erik Bidsted

Prinsessen ..... Lisa Kæregaard
Dronningen ..... Oda Huld
Prinsen ..... Erik Bidsted
Kongen ..... Aage Kæmp
Kokkedrengen ..... Hanne Gemzøe
Herolden ..... Poul Lotinga
Hofnarre ..... Gerda Parvie, John Wølk og Poul Brockdorff

Bladene og stormen i 1. billede

Inger Anné, Ann Arntz, Gerda Parvie, Birthe Bogelund, Bessie Hansen, Bjørg Teige, Margit Jensen, Runa Wendrup, Bente Roger, Lizzie Jeppesen, Egon Weng, Flemming Skov og Arne Seldorf

Dæmoner i 3. billede

Inger Anné, Ann Arntz, Bessie Hansen, Runa Wendrup, Flemming Skov, Egon Weng og Sv. Er. Flynov

Terner — Væbnere — Borgere

Program fra Pantomimeteatret

(GJENGITT MED TILLÆTSELSE FRA TIVOLI)

Egon brukte begge etternavnene helt frem til han skulle omtales i programmet på Pantomimeteateret. Da sa Paul Huld at det ble for langt, og Pedersen ble definitivt tatt bort. Et slående artistnavn var på mote den gangen, og det skulle være lett å huske. Etter et par år fikk Egon formalisert den kortere utgaven både i pass og i Folkeregisteret.

Fra prøven til «Prinsessen på Ærten», 1952. Egon med pannebånd. Koreograf Erik Bidsted.

FOTO: H.J. MYDTSKOV (GJENGITT MED TILLATELSE FRA TIVOLI)

Fra forestillingen «Nogle Strauss'ere», 1951. Egon nr. 2 fra venstre. Koreograf Paul Huld.

FOTO: H.J. MYDTSKOV (GJENGITT MED TILLATELSE FRA TIVOLI)

*Fra «Offenbach for Olympens Domstol», 1951, koreograf
Paul Huld. Egon danset i corps de ballet.*

FOTO: H.J. MYDTSKOV (GJENGITT MED TILLATELSE FRA TIVOLI)

I København åpnet en ny verden seg. Her var det først og fremst Birger Bartholin (1900–1991) som ga klassiske ballettklasser. Disse morgenklassene tok Egon mens han jobbet på Pantomimeteatret. De profesjonelle danserne som ikke var knyttet til Det Kongelige Teater, men danset på Pantomimeteatret, Nørrebroteateret eller Cabaretsenen på Dyrehavsbakken, kunne enten trene hos Birger Bartholin eller Kirsten Thomsen. Hun hadde egen ballettskole i Nyhavn der hun leide en gymsal på en kommunal skole. Senere møtte Egon henne igjen da hun ble hentet en sesong til Göteborg for å undervise danserne og barna på ballettskolen ved Stora Teatern. I København fikk han også tilfredsstilt sin interesse for teater ved å se alle forestillinger som gikk.

Malmö Stadsteater

På anbefaling fra Erik Bidsted fikk Egon tilbud om jobb fra Malmö Stadsteater sesongen 1950/51. Teateret var på 50-tallet byens kulturelle nav, det var der allting hendte, og hver Malmö-boer betraktet ubeskjedent teatret som "sitt".

Helt fra teatret ble innviet i 1944, fantes det et eget ballettkompani der. Teatret hadde ikke egen ballettsal, men var nødt til å leie lokale i nærheten.

Carl-Gustav Kruuse var teatrets første sjef og ballettmester, og hustruen Inga Berggren var solist. Under tiden i Malmö skapte Kruuse flere egne ballettverk. Han var interessert i operette og musikal og skapte så mange oppsiktsvekkende og originale dansenummer til disse forestillingene at hans koreografier ble solgt til flere andre musikalteatre.

Kruuse gjorde koreografiene sammen med regissørene mens danserne bare fikk beskjed om hva de skulle gjøre. Han benyttet seg ikke av den medskapende danseren slik som ble vanlig etterhvert.

Egon kombinerte Malmö Stadsteater med Pantomimeteatret fra 1950 frem til sesongen 1954. Om våren hadde han prøver i Tivoli på dagtid, tok fergen over til Malmö og hadde forestillinger der om kvelden. Om høsten hadde han prøver i Malmö på dagtid og forestillinger i Tivoli om kvelden. Egon var 4 sesonger på Pantomimeteatret, fra midten av april til midten av september.

MÅLMÖ STADSTEATER

*Carl-Gustav Kruuse av
Verchou (1912–1964)*

FOTO FRA MÅLMÖ STADSTEATERS
PROGRAM

Fra ballettsalen som Malmö Stadsteater brukte.

FOTO: UKJENT CA. 1951 (FRA PRIVATARKIV)

«Kiss me Kate», 1950.

FOTO SKÅNE PRESS OCH ILLUSTRATINSBYRÅ (GJENGITT MED TILLATELSE FRA MALMÖ OPERA)

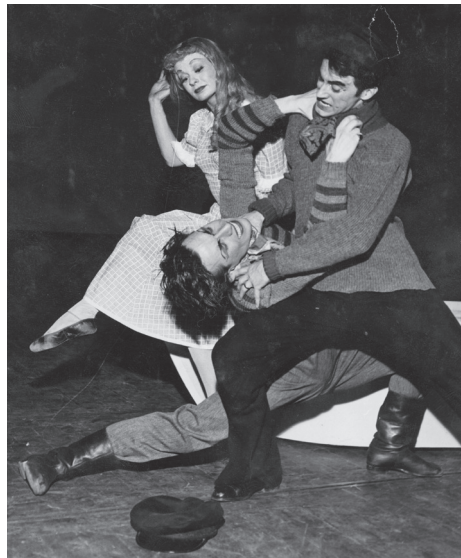

Fra «Svansjön» på Malmö Stadsteater, februar 1952.
Egon i midten av de tre bak til høyre

FOTO SKÅNE REPORTAGE, PRESS OCH ILLUSTRATINSBYRÅ
(GJENGITT MED TILLATELSE FRA MALMÖ OPERA)

«Svansjön» inngikk i ballettforestillingen «Malmö dansar för Er». Ballettprogrammet samlet rekord-mange publikummere på Stadsteatern. Egon danset i *Pas de Trois* fra 2. akten av «Svansjön» både i Malmö og senere på Stora Teatern i Göteborg. Danserinnen Shirley Roberts som ble kalt "Prop", både innstuderte 2. akten og danset i *pas de trois'en*. Hun var en tid kjæreste med Egon.

Den danske avisen Berlingske Tidende skrev 18. februar 1952: " ... blandt hendes Fiskertilbedere viste især Egon Weng bemerkelsesværdig Evne til at skabe Atmosfære ..."

«Malmö dansar för Er», 1952
László Izsák og Egon (som kveles) slåss
om gunsten til Joan Mackeprang.

FOTO SKÅNE-REPORTAGE, PRESS OCH
ILLUSTRATINSBYRÅ

*Fra Ingmar Bergmanns oppsetning av «Kronbruden»
med Egon som statist på kne til venstre.*

FOTO SKÅNE PRESS OCH ILLUSTRATINSBYRÅ (GJENGITT MED TILLATELSE FRA MALMÖ OPERA)

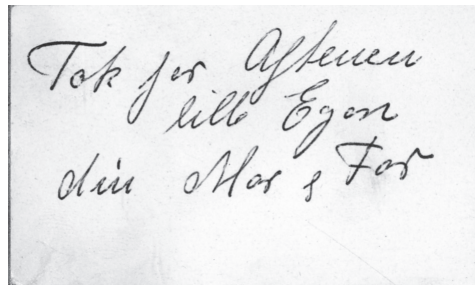
*Fra forestillingen «Mamsell Nitouche» eller «Lilla Helgonet» som den het i
Sverige, 1952. Egon lengst til venstre.*

FOTO SKÅNE PRESS OCH ILLUSTRATINSBYRÅ (GJENGITT MED TILLATELSE FRA MALMÖ OPERA)

I 1952 ble Ingmar Bergman kunstnerisk leder av Malmö Stadsteater. Han knyttet til seg en større del av sin kommende stamtrupp av skuespillere og regisserte flere oppsiktsvekkende forestillinger. Allikevel slo han ikke an hos publikum før i 1954. Egon deltok som statist i flere av disse teateroppsetningene samtidig som han ble ”utnyttet” i aller høyeste grad som danser i operettene.

Et nytt ballettprogram hadde premiere i januar 1953 med blant annet «Prima Ballerina» koreografert av Carl-Gustav Kruuse. I kritikken i Dagens Nyheter kunne man lese ” ... Paret Lia Schubert, kammarjungfrun, och Egon Weng, piccoloen, stal ofta scenen för de övriga med sitt förälskade koketteri, ... ”.

Siden faren jobbet i De Danske Statsbanene reiste foreldrene gratis og kunne følge opp forestillingene der Egon deltok både i Danmark og i Sverige.

Fra balletten «Primaballerina», 1953 med (fra venstre) Inga Berggren, Egon (på gulvet), Ismael Guiser, László Izsák og Lia Schubert.

FOTO: SKÅNE PRESS OCH ILLUSTRATINSBYRÅ (GJENGITT MED TILLATELSE FRA MALMÖ OPERA)

*Egon (sittende) i «Don Quijote» som het «Spansk Pastisch»
da den ble oppført i 1953.*

I februar 1954 hadde teatret premiere på en *trippelbill* (tredelt program). Kruise hadde ansvar for to av ballettene hvorav én av disse var «Spansk Pastisch» med musikk fra «Don Quixote». Egon medvirket både i denne og i «Hamlet» der han hadde rollen som *Polonius*. Sistnevnte ballett var koreografert av den russiskfødte Tatjana Gsovsky.

Egon hadde "et jobbigt yrke" som han uttrykte det selv, med klasse på morgenen, prøver på dagen og forestilling om kvelden. Det gikk i et eneste kjøer med forestillinger både på lørdager og søndager, kun fri søndag formiddag, og i tillegg pendlet han mellom Malmö og København.

Egon var med i den danske filmen «Mød meg på Cassiopeia» (1951) med Lilli Broberg og Hans Kurt. Koreografien var av Erik Bidsted. I 3

STORA TEATERN 13 13 00

I afton kl. 7.30
SKANDINAVISK URPREMIER!
Cole Porter's
operett
CAN-CAN

Regi och koreografi:
Jackie Söderman
Dirigent: Carl Rune Larsson
Dekorationer: Einar Hjorth

Evy Tibell, Gösta Kjellertz
Carina Portnow, Curt Spångberg,
Karl Sjunnesson, Eric Zetterman,
Erik Åby, Rune Olson, Hilding
Barkman, Per Christensen,
Mona Anderson, Barbro Fahlén,
Annette Lönnborg

— samt hela baletten med
Nina Gabay, Eivor Söderman,
Gunnel Johansson, Eugene Gabay,
Hans Kjöhaas, Thor Zackrisson,
Egon Weng.

I afton UTSÅLT!
Lördag UTSÅLT!

Lördag o. följ. dag, kl. 7.30 t. v.
Bilj. vard fr 10 sönd fr 12

Fra filminnspillingen av «Mød meg på Cassiopeia», 1951.

FOTO FRA AVISREPOTASJE

døgn arbeidet de uavbrutt på en scene som skulle vare 4 ½ minutt i filmen. Forholdene under filminnspillingen ble omtalt som ”rent amerikanske” i pressen.

Videreutdannelse

I de årene Egon jobbet på Pantomimeteateret og Malmö Stadsteater (1951-54), dro han, på anbefaling av Bartholin, flere ganger til Paris der han i noen uker jobbet med ballettlærere som Lubov Egorova, Olga Preobrajenska og Nora Kiss (Madame Nora).

Lubov Egorova (1880-1972) var russisk prinsesse og en innflytelsesrik ballettlærer i Paris i perioden 1923-1968. Da Egon trente med henne, var hun godt opp i årene. Hun satt inne i peisen, i og med at rommet var så lite, mens hennes mann var dørvakt og adlød øyeblikkelig når hun ropte ”fermez la porte!”. Stort sett satt hun hele timen, men en sjelden gang hendte det at hun ble så ivrig at hun reiste seg for å gjøre en ”port de bras”.

Olga Preobrajenska (1871-1962), opprinnelig fra Russland og prima ballerina i St. Petersburg, etablerte seg som ballettlærer i et gammelt arbeiderkvarter i Paris i 1923. Hun grunnla Studio Wacker som skulle bli ”den klassiske ballettskolen i Paris”. Der underviste hun helt til hun fylte 90 år. Som danser dominerte hun de to første tiår av det 20. århundre og var en enestående tekniker. Som pedagog formet hun generasjoner av Europas beste dansere. Den engelske primaballerinaen Margot Fonteyn som var blant hennes elever, reiste flere ganger i året for å studere med henne. Danserinnen Sonia Arova, senere sjef for balletten ved Den Norske Opera i Oslo, var også blant elevene, og Egon lærte mye bare ved å være en del av klassen. Preobrajenska understreket det rene og elegante i bevegelsen.

Begge disse russiske pedagogene var gamle da Egon trente hos dem, og de underviste og forklarte mer muntlig enn de demonstrerte fysisk. Men de hadde en sterk utstråling og personlighet som satte spor.

Nora Kiss (1908-1993), også fra Russland, underviste på Studio Wacker fra 1938 og var en velrenomert pedagog som ifølge Egon ga presise korreksjoner og la vekt på plassering, pust og dynamikk.

Da Egon senere var ansatt på Stora Teatern i Göteborg, dro han til London for å trene klassisk ballett med Audrey de Vos (1900-1983). Hun holdt til i Lindon Gardens i et lokale i en bakgård like ved Hyde Park hvor hun underviste i 40 år. Madame de Vos var kjent for å utvikle dansere med

unike kvaliteter. Hun ba Egon inn og lot ham ta plass på en liten indre balkong over hennes kontor slik at han kunne observere og få et innblikk i stilen før han selv tok klasse. Hos de Vos trente Egon sammen med Beryl Grey og John Field som begge var fremragende engelske dansere. Egon lærte og vokste som danser og ble føret med stoff som han senere kunne benytte i egen undervisning.

Fra Malmö til Stora Teatern

Malmö Stadsteater turnerte med Folkparksteatern (forløperen til Svenska Riksteatern) sommeren 1954 med operetten «Serenad», koreografert av finnen George Gé (1893–1962). Scenen med sangen ”Med 100 Gitarer” var et av høydepunktene i operetten, et ensemble-nummer der danserne spilte med gitarer (en treplate) mens de danset og sang, ” ... alle unntatt Egon Weng som hadde snudd gitaren bak frem...” (fra pressen etter premieren).

Etter dette samarbeidet, ville George Gé ha med Egon til Stora Teatern, også kalt Storan, i Gøteborg. På det tidspunkt hadde Egon gjort sin fjerde sesong på Pantomimeteatret og syntes ikke han fikk nok utviklingsmuligheter som danser i Malmö. Egon ble introdusert for ballettmesteren på Storan, som fant at Egon passet godt inn i ensemblet der. I og med at Storan satset mer på dansere og nyskapende koreografer, var dette et fristende tilbud. Det hele var nokså uformelt: ”Vil du bli hos oss i vinter?” ”Ja, takk!”. Fra høsten 1954 ble Egon del av Storan-Balletten.

Den første oppsetningen skulle bli «Teaterbåten» («Showboat») med George Gé som koreograf.

Storan, Gøteborg

Ifølge Egon var det først da han kom til Storan at han ble profesjonell danser, før det ville han bare være med der det var mulig for ham å stå på scenen. På Storan fikk han nye muligheter og mange oppgaver som førte til en stor utvikling. Han fant sin stil og lærte å utfolde seg teknisk og kunstnerisk på en scene.

Før han kom til Gøteborg hadde han bare trent ren klassisk ballett. På Storan skulle han møte den moderne dansen gjennom koreografer som Birgit Cullberg og Ivo Cramér, og Egon skulle få nye utfordringer.

Storán Baletten. Egon i midten i 2. rad.

FOTO FRA STORÁNS PROGRAM

Fra 1920–1994 var Stora Teatern Göteborgs fremste scene for opera, operette og musikaler.

FOTO FRA GÖTEBORG STADSMUSEUM

Søskenparet Nina og Eugène Gabay, Ninka og Sjenia, var opprinnelig russiske flyktninger som kom med foreldrene til Göteborg og Storan via et engasjement i Monte-Carlo-balletten. De skulle i et par tiår danne klippen i Göteborg-balletten.

I kraft av sin bakgrunn og erfaring fra Russland og Monte-Carlo-balletten, brakte Gabay-familien med seg en helt ny sfære til Storan.

I Monte-Carlo drev faren en restaurant, men etter at barna ble knyttet til balletten ved Storan, sydde gamle Gabay alle tåspissko til sin datter og var ellers behjelpelig med rekvisitter til forestillingene.

Egon husker at han hver morgen hilste Ninka med ”bonjour, madame” og fikk svaret: ”Bonjour chéri, adorable coco!”

Det lille ballettensemblet med søsken-

Nina og Eugène Gabay.

FOTO FRA STORANS PROGRAM

paret i spissen skulle bruke det meste av tiden til å opptre i operetter. ”Fantes det ingen dans i en operette, så passet man på at det ble et danseinnslag” ifølge Eugène Gabay. Helt frem til slutten av 1960-tallet var dette ballettens hovedoppgave.

George Gé skaffet gode gjester til Storan. Han var født og oppvokst i St. Petersburg der han studerte både dans og musikk. Fra 1921–35 var han den første finske ballettmester og koreograf ved Nasjonalballetten i Helsinki, og han har også fått æren for å løfte ballettskolen som var knyttet til teateret opp på et profesjonelt nivå. Dette bidro til utviklingen av den finske balletten som helt siden 1879 hadde vært dominert av russere.

I 1943 innstuderte han 2. akten av «Svanesjøen» på Storan, der søskenparet Gabay danset hovedrollene. Gé var fortrolig med verket etter sin studietid i St. Petersburg. Da han satte opp verket i sin helhet for Finlands Nasjonalballett i 1922, var dette den første iscenesettelsen av «Svanesjøen» utenfor Russland!

Egon omtalte George Gé som en noe korpulent mann i 60-årene som hadde sans for det koreografiske materialet og som tok danserne med på råd. Gé kom flere ganger tilbake til Storan blant annet med «Lulaba» i 1953, «Coppelia» 1954 og siste gang i 1955 med «Kärleksprovet», «Concerto» og «Petrushka». I de tre sistnevnte medvirket Egon. I «Petrushka» alternerte han med Jacky Söderman i rollen som *gutten*. Egon gikk fra den ene oppsetningen til den andre: fra «Teaterbåten» til «Glada Änkan», «Oh Mein Papa» og «Värmlänningarna» i 1954.

Operettene «Can-can», «Csardasfurstinnan», «En Valsdröm», «Operabalen», «Salad Days» og ballettprogrammet med «Kärleksprovet», «Concerto» og «Petrushka» preget året 1955, der høstsesongen ble avsluttet med det tradisjonsrike folkelystspillet «Värmlänningarna».

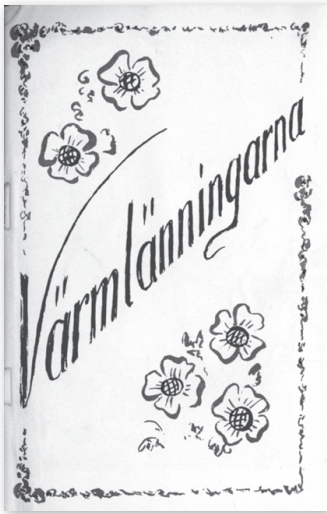
Våren 1956 lyktes det teateret å innføre helårs-kontrakter for ensemblet i motsetning til tidligere da personalet bare

George Gé

FOTO FRA STORA TEATERNS
PROGRAM.

Forside av program og Egon i «Värmlänningarna», 1954.

fikk lønn for spilleårets åtte måneder. Som en følge av dette, satte teatret opp operetten «Vita Hästen» for turister og svensker på forsommeren. Her deltok Egon som danser i både *Uvertyrsballetten*, *Bröllopsdans* og *Marknadsdans* med Nina Gabay.

*Egon i «Ungersvennen och de sex prinsessorna»
koreografert av Birgit Cullberg, 1956.*

FOTO PRIVATARKIV

Høsten 1956 kom koreografen Birgit Cullberg (1908-1999) til Storan. Hun hadde sin danseutdanning fra Jooss-Leeder-skolen i England. Store moderne dansekunstnere som Isadora Duncan, Kurt Jooss, Mary Wigman og Harald Kreutzberg hadde gjestet Sverige og lagt grobunn for en moderne danseinteresse hos publikum. Disse dansekunstnerne inspirerte unge svensker som Cullberg og Cramér til å starte opp egne grupper. Svensk Danseteater, som ble enormt godt mottatt av publikum, ble ledet av Cullberg og Cramér i 1946–47.

Cullberg kom til Storan for å sette opp sin lette komedie basert på maleren Ivar Arosenius bilder, «Ungersvennen og de sex prinsessorna», og for å koreografere en helt ny ballett, «Kärlekens ringdans» til musikk av Hilding Hallnäs. Dette var en lett abstrakt historie for fire par, en ringdans der alle elsker feil partner, i det den viser menneskets higen etter kjærlighet og kontakt.

Ettersom Cullberg var knyttet til Den Kungliga Svenska Baletten som huskoreograf på denne tiden (1952–57), var hun inne i en periode der klassisk ballett preget uttrykket. Egon erindrer hvordan Cullberg gikk og trakk seg tenksomt i nesen under den kreative prosessen. Etter premieren på «Kärlekens Ringdans» skrev Göteborgsposten: "... I Kärlekens Ringdans gör vi en annan upptäkt. Egon Weng dansar med fin karaktärisering den stackars blindbocken, den ständigt forsmådde kavaljeren. En prestasjön att uppmärksamma."

Senere fikk balletten et lite oppsving gjennom ingen ringere enn den berømte koreograf og danser Leonide Massine (1895-1979) da han våren 1956 gjestet Storan for å sette opp «Sylfidene», «Den vackra Donau» og «Petrushka». Han, som hadde danset skomakeren i filmen «De Røde Skoene» fra 1948, kom med sin kone til Storan. Han trente selv i vingen mens konen satte koreografien opprinnelig koreografert for Monte-Carlo-balletten.

Egon husker hvordan hans kone Alexandra gjorde hele innstuderingen ved hjelp av en filmprojektor mens Massine selv gjorde en plié

Leonide Massine

FOTO FRA STORANS PROGRAM

«Den vackra Donau». Egon til høyre som Manager.

FOTO PRIVATARKIV

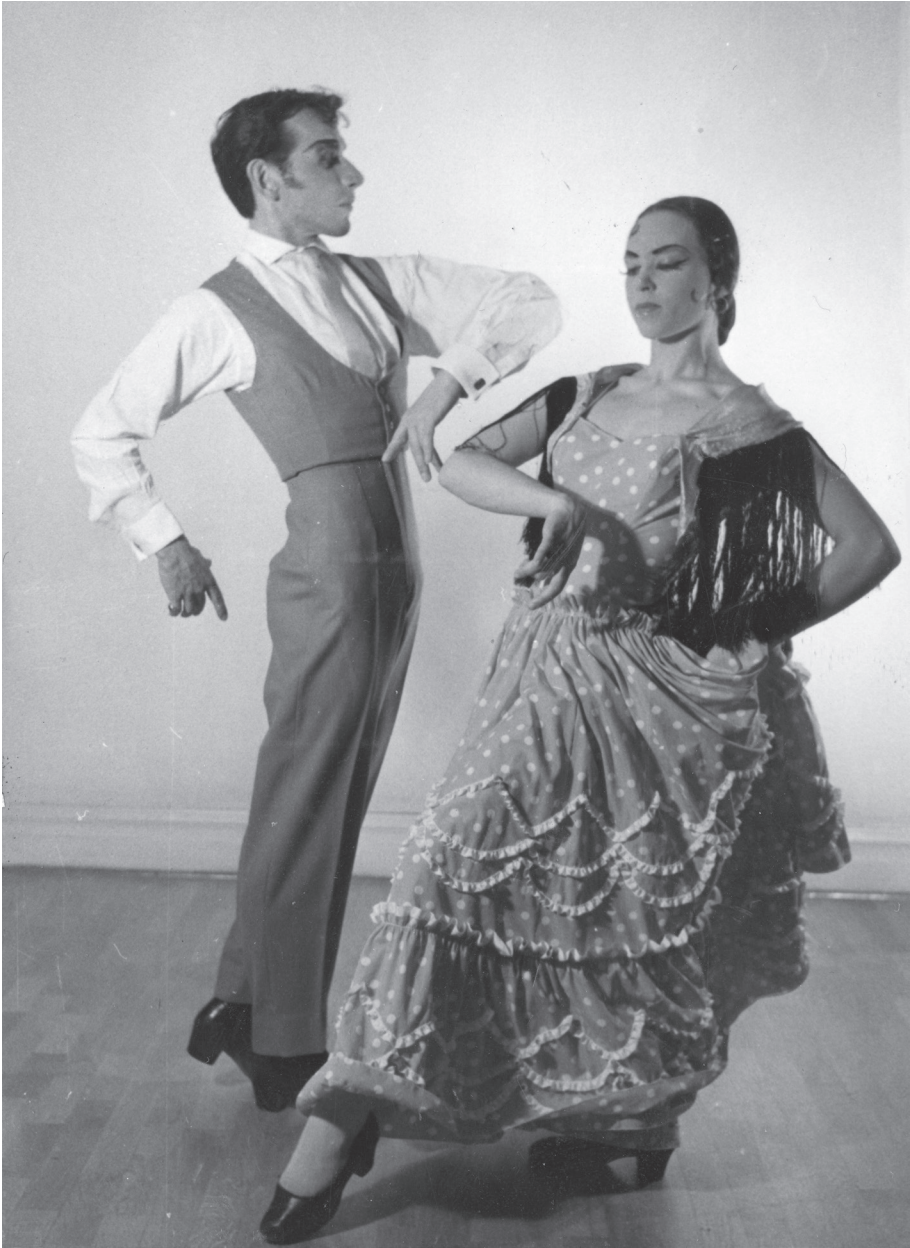
Egon som Dandy, en rolle han overtok etter Jacky Söderman i «Den vackra Donau», 1956.

FOTO PRIVATARKIV

og ellers bare svedde rundt i bakgrunnen. Massine hadde tatt med en gruppe dansere fra Irland, England og Frankrike og ”smeltet” disse sammen med de allerede engasjerte danserne på en slik måte at anmelder Birger Idelius i Afton-Posten utbrøt at Massine hadde ”tryllet med vår balettkår!”

I «Den vackra Donau» hadde Egon rollen som *Manager*, og Göteborgs Tidende skrev ”... Egon Weng’s markurellskt röde manager var et fynd... ”.

Etterhvert som Jacky Söderman fikk mer å gjøre som koreograf, overtok Egon gradvis undervisningen av corps de ballet og koret ved teateret. Han fikk tittelen 2. ballettmester. I tillegg til klasser fikk han

Egon og Eivor Söderman i operaversjonen av «Carmen» som ble satt opp i 1957. Koreograf var Julius Mengarelli, som hadde en utpreget dramatisk begavelse både som mangeårig danser i den Kungelige Svenska Baletten og som koreograf. Han hadde tidligere reist til Paris for å studere autentisk spansk dans.

FOTO PRIVATARKIV

*Egon og Gerda Larsen medvirket som dansesolister
i operetten «Tiggarstudenten».*

FOTO PRIVATARKIV

«Grevn av Luxemburg», 1957.

FOTO PRIVATARKIV

også ansvar som prøveleder.

I operaversjonen av «Carmen» danset Egon blant annet med Eivor Söderman med både temperament og stil. Handeltidningen skrev 4. mai 1957: "... Egon Weng til spansk oigenkjenninghet låtit seg av herr Mengarelli förvandlas. Det var inte pastisch de bjödo på, utan något riktigt i steg och kroppspplastik. Operaen är värd att ses bara för sina dansinslag."

Sommeren 1957 dro Stora Teatern til ulike Folkparker rundt i Sverige med forestil-

Ivo Cramér

TEGNING FRA STORANS PROGRAM

lingen «Tiggarestudenten». Turnéen strakk seg fra slutten av mai til slutten av august og var i regi av Svenska Riksteatern. Egon og Gerda Jensen var dansesolister i operetten.

I september 1957 medvirket Egon i «Annie get your gun» og Göteborgsposten skrev etter premieren at: ” ... de mannlige dansarna briljerte i *Kadrilj*, *Indianerdans* og *Circusbalett*.”

Da «Grevnen av Luxemburg» hadde premiere julen 1957, deltok danserne i nummer som *Pommes Frites*, *Balovertyr* og *Adagio*. I sistnevnte danset Egon med Nina Gabay, Lillwi Wallman og Shirley Roberts ”... med utveklade delikat artiste-

«Den förlorade sonen» koreografert av Ivo Cramér i 1958. Egon stående i midten.

FOTO PRIVATARKIV

ri” ifølge Ny Tid (27. desember 1957). I februar 1958 kom Ivo Cramér (1921-2009) for å sette opp den store versjonen av «Den förlorade sonen» til Hugo Alfvéns musikk – en forestilling som han året før hadde hatt stor suksess med på Operaen i Stockholm. Denne ble vist sammen med «Bröllopet», en komisk opera.

”Dansverket den förlorade sonen brukar kallas vår svenska nationalbalett. Utifrån dalmålningar med traditionella motiv gjorde Ivo Cramér en dansad version av den bibliska berättelsen med inspiration hämtad från folkdansen.” (fra «Ur Ivo Cramér – en mästare i dans och teater» av Lis Hellström Sveningson för Göteborgs stadsmuseum). Egon hadde rollen som *Kriget*.

Storan-oppsetningen var et lysglimt i noen mørke år for balletten i Göteborg da det bare ble én ballettpremiere fra februar 1958 til høsten 1961. Ballettens eneste oppgave i denne perioden var å medvirke i operaer og operetter.

«Leendets Land», 1958. Egon til høyre.

FOTO PRIVATARKIV

scen i "Tiggarstudenten" Egon Weng och Gerda Jensen strerar sin färdighet för HT-fotografen på gräsmattan i Bollnäs Folkets Park.

Vaxjöbl. - 23-8-57.

Teater

"Tiggarstudenten".

är en seglivad rackare; ännu efter 75 år sprickfull av vitalitet, och det kanske förnämsta — romantik. Calle Millockers glada operett, som i går gavs i Växjö folkets park inför en fulltalig publik fick ett habil och genomgående gott framförande på alla händer. Röstresurserna hos de agerande imponerade, främst då Gunnel Högberg, Rutger Nygren, Sigvard Erman, Börje Backstad och Berith Bohm, och de gamla örhängena klingade fulltonigt i den kylslagna augustivällen. Eric Ahy är en känd gammal herre och det vore örtävt att förbigå hans krumelur, som mantrade upp den kronobergska stielheten flera grader. Dansolisterna Gerda Jensen och Egon Weng dansade bl. a. en tjugusig mazurka. Orkestern under Georg von Knorring spelade utmärkt.

I övrigt är det väl inte mycket att tillägga än att det blev en festkväll i växjöparken av gammalt gott märke.

GHL

Östgöta Daobl. 18-8-57

FINSPÅNG

Tiggarstudenten succé i Finspång

Vad skulle man annat vänta än att Millockers Tiggarstudenten gjorde succé när folkparksteatern på fredagskvällen framförde denna välkända operett i Finspångs Folkets park. Som väntat var det fullt hus och den fulltaliga publiken fick sitt lystmäte av sång och musik. Det är här ingen idé att framhålla någon i ensemblen, alla sjöng och spelade av hjärtans lust och slutapplåderna samt den stora chokladkorgen kom i absolut rätta händer. Regissören Soini Wallenius, turnéledaren Hilding Barkman och kapellmästaren Georg von Knorring kan känna sig nöjda. Blot men icke minst måste dansolisterna Gerda Jensen och Egon Weng få en extra eloge. G.

TIGGARSTUDENTEN

I BOLLNÄS

BOLLNÄS (Kuriren). Carl Millockers Tiggarstudenten 75-års jubilerar i år — och man kan faktiskt tala om en gammal fin årgång.

Den historiska operetten med många fina örhängen bekräftar ytterligare sin ställning på Bollnäs Folkets Park som ett av folkparkernas säkraste slagnummer. Rutger Nygren är lika engagerad för sin uppgift idag som när han gjorde den första gången. I går var det den 996 gången som Nygren framträdde med Tiggarstudenten. Det är gott om tacksamma roller i Millockers "tiggare". Den kanske allra tacksammaste, storskrivaren Sverste Ollendorff har anförtrodd en minat lika garvad operettcharmrör som Rutger Nygren, nämligen Björn Forsell. Och han försätter inte chansen vare sig när det gäller sången eller spelet.

De fattiga fruntimmersfjantarna Laura och Bjonslawa — också de tacksamma roller — förfuskas minsant inte av Berith Bohm och Gunnel Högberg. Två levnadsglada och skönsjungande damer.

Dansolisterna Gerda Jensen och Egon Weng förgyllde upp den härliga operetten. Blomorna och applåderna som den fulltaliga publiken förkände var mer än väl förtjänta.

Ralf.

cen och Salong Nr 7-57.

GARSTUDENTEN

trådlade humör och spel- och sångarlje av aktningsvärda dimensioner glade Tiggarstudenten sådan den infördes i Uddevalla Folkets park i a teaterns uppsättning och med dess la enheter ur dess oerettgärde i ak- Björn Forsell anslöt tonen i sin ekuplett "Och jag gav..." Det är sedan man hörde honom utveckla sådan röstprakt som här och spela så lgt och frejdigt som han gjorde hela vetten igenom. Han tog sin buller- men, pratsjuka och skrivarande intrigerste Ollendorff på kornet. Första upparet Laura och Simon framställ- av Gunnel Högberg och Rutger Ny- Gunnel Högberg spelade mjukt och hennes röst klingade klockrent Rutger Nygren — som vid det här : antagligen har tappat räkningen på många fattigstudenten han gestaltat gerade ledigt och temperamentsfullt hans tenor lät vacker, särskilt i lägena. Börje Backstad och Berith n svarade med den åran för andra- rollerna — ett par säkra operetter- er. Berith Bohm underordnade sig lligt och släppte inte gläcken lös på r förrän i apitvisan. Men då måste bisera! Och så bör Märta Ternstedt n blomma för sin adliga men och så ja mamma. Hon gav rollen full tück- Solodanserna utfördes av dansparet Jensen. Särskilt framträdandet i akten blev en uppvisning i fin kon- nafi. I övrigt må nämnas att regissö- nedlagt ett omsorgsfullt arbete, att rationerna var mycket tilltalande och rkestern under von Knorrings led- sköttes sig fint. t som allt en finfin operettkväll. Det

Östgötalands Daobl. 19-8-57.

Utmärkt avslutning på sommarsäsongen

Den egentliga teatersäsongen i Folkets park avslutades på söndagskvällen med en utmärkt föreställning av Carl Millockers kända operett Tiggarstudenten. Det var en mycket jämn ensemble från Stora teatern i Göteborg som stod för framförandet under ledning av kapellmästare Georg von Knorring och i Soini Wallenius sobra regi. Fem praktiskt taget jänmstarka sångerskor och sångare framträdde i de bärande rollerna. I titelrollen sågs sålunda Rutger Nygren, som förutom med sin sång även glänste med sin ståtliga uppenbarelse. Han har ett utomordentligt scentemperament och en röst som lämpar sig för rollens bravurnummer, såsom exempelvis den berömda Nu är jag pank och fågelfri, som revner en ordentlig applåd. Som motspelerska hade han Gunnel Högberg, som redan 1948 sjöng Lauras roll. Hennes mycket vackra stämma kom i denna operett väl till sin rätt. Berith Bohm, som vi för något år sedan såg i Norrköping i operetten Blåjackan, tycks gå framåt med stormsteg — i apitvisan märktes det hur hennes röst har växt i bärighet och omfång. Hon

dansat par var Gerda Jensen och Egon Weng med ett par lyckade balettslag, och en välklingande kör och orkester leddes av Georg von Knorring. Dekor och dräkter var signerade Harald Selander. Det var en både smakfull och påkostad uppsättning. Utan tvekan är denna operettföreställning den bästa vi har sett denna säsong — men så kan göteborgarna också spela operett.

Ett besvärande fel som däremot måste påtalas är mikrofonerna. De är nödvändiga när det gäller talpjäser och säkert till god hjälp för sångare med svaga röster. Men här var det fråga om både goda och starka röster och då måste högtalarna dämpas. Eljest kan det gå som när Rutger Nygren sjöng Nu är jag pank och fågelfri — så snart stämman steg över en viss tonhöjd blandades den med en metallisk klang från mikrofonerna, som inte var odelat angenäm.

W. L.

Nerikes Allehanda 19-7-57-Ön

Festlig Tiggarstudent

Utdrag fra avisenes turnékritikker av «Tiggarstudenten», 1957.

FOTO PRIVATARKIV

Sundsvall Posten 1-8-57

Festlig operettkväll

"Tiggarstudenten" har gästade Sundsvall och Folkets park. Operetten drog fullt hus och de som kommit gick inte miste om en trevlig kväll. Lite kärvt i början kanske men sedan tog både musiken och spelet fart. Den som skåde fram de flesta skratten var den lekliga Björn Forsell i sin tacksamma roll. Hans baryton och kraftiga stämma kom väl till pass inför den stora publiken. Ett mycket fint spel svarade Rutger Nygren för — i sällskap med den store Björn kom dock hans stämma att ljuda mer avlägsen. "Nu är jag pank och fågelfri", den gamla melodin sjöng Rutger Nygren med verklig känsla. Tjuguste inlaget kom i första scenen på tredje akten — en danssen i blåskimrande ljus, finstämt och vackert.

Gunnel Högberg och Berith Bohm var väljungande Kvinnor, den sistnämnda friade till publiken med sina repliker om sin hungriga mage Ingrid de Maré — som trumslaggarinna — skördade åskådarnas bifall liksom Märta Tärnstedt i sin vida krinolin. Det är förvisso sant att man inte så där direkt rycks med i melodierna och spelet i "Tiggarstudenten". Operetten har en viss karg ton i sin förnämnet och komiska anstrykning. Men man fångades av färgerna, de enskilda soloprestationerna och inte minst den fina upplösningen mot slutet. Statisterna svarade också för en god prestation både i mimik och övrigt framförande. Orkestrern dirigerades av Georg von Knorring. Men ack om orkesterdiket varit dubbelt så stort vid sådana här tillfällen! Musiken fann dock den rätta glöden efter andra akten och en stor del av de kraftiga slutapplåderna kom den till del i den ljumna sommarkvällen.

Lars.

Drebro Kviren 19-7-57

Operettsuccé i Folkparken

Klang och jubel hör ju samman med jubiler, och när Stora Teaterns folkparkversion av Tiggarstudenten på torsdagskvällen spelades upp på folkparkscenen ute i Adolfsberg gjordes inget undantag. Millöckers-operetten fyller 75 år men har alltfjämt samma grepp om publiken.

Att spela en utstyrsoperett som Tiggarstudenten på en scen som folkparkens måste bereda åtskilliga svårigheter. Visst märktes det emellanåt att det blev lite för gröttigt, men det får väl betraktas som ett gott betyg åt föreställningen om man säger att det inte besvärade alltför mycket.

Inledningsakten är i mattaste laget — men det torde man inte kunna lasta göteborgensemblen för; den saken får Carl Millöcker själv stå till svars för. Efter and-

9.1.30-5-57.

Av Erik Petersson

Erik Abyss fångvaktare är en gammal bekant som man aldrig får se för ofta. Och som kornetten von Richthofen kunde Ingrid de Maré slå på trumman med fart och kläm. Dansparet Weng-Jensen bidrog med ett dansnummer i varje akt till ögonfågeln. Särskilt slutaktens mjuka pantomim i blått må framhållas. Eugène Gabay svarade för koreografin och rörligheten på scenen, vilket med det högst begränsade utrymmet sannoligen var ett problem.

Övriks Allenhanda 2-8-57

TIGGARSTUDENTEN PÅ PARKEN

Carl Millöckers Tiggarstudenten 75-årsjubilar i år — och man kan faktiskt tala om en gammal fin årgång. Den historiska operetten med de många fina örhängena befäste ytterligare sin ställning som ett av folkparkernas säkraste slagnummer.

Rutger Nygren är lika engagerad i dag för sin uppgift som första gängen har var med i Student.

Det är gott om tacksamma roller i Millöckers "tiggare". Den kanske allra tacksammaste, stor-skrivaren överste Ollendorffs här anförtröts en minst lika garvad operettcharmör som Rutger Nygren, nämligen Björn Forsell. Och han förlitter inte chansen vare sig när det gäller sången eller spelet.

Och så var det de fattiga fruntimmersfjantrarna Laura och Bronislawa. Också det som bekant mycket tacksamma roller. Roller som här minsann inte förtuskas av Gunnel Högberg och Berith Bohm. Levnadsglada, spralliga och skönsjungande damer.

Och så den extra bornyren i den smakliga operettbrygden: dansolisterna Gerda Jensen och Egon Weng!

Georg von Knorring analog tonen med den äran, Stora Teatern i Göteborg har släppt till kostymerna och Harald Selander var huvudansvarig för dekorationerna.

Välfortjänta blommor i stora mängder förädrades de huvudagerande.

— em.

Dala Demokraten 25-7-57.

Film - Teater - Musik

Forta från sid. 5

lades av Gunnel Högberg kom lite i skymundan med sin tröttsamt verkliga roll. Vacker sång bjöd hon

Ar
N

God t
bekant
Millöcke
jubilerar
faktiskt
årgång.
som i s
Folkpark
park i
operetter
hängena
fäste ytt
ett av fo
nummer.

Et n
svensk v
Det är
gängen
Rymanow
rollen, oc
i dag för
miären,
de allra
levr sig i
han delar
sångargläd
fågefri.

Men de
roller i
kanske al
skrivaren
här anför
vad open
Nygren, s
Och han f

Bohslänn
Uddevall
"Tiggar
ble

Strålände h
sångargläd
mensoner p
denten sådan
Uddevalla Fo
teaterns uppå
valda enheter
de i aktion. B
tonen i sin ent
gav...". Det å
hördet honom
röstprakt som
frodigt och
gjorde hela
Han tog sin l
sjuke och sk
överste Ollendo
sta älskarparet
framställdes av
och Rutger Ny
berg spelade n
hennes röst i
och Rutger Ny
det här laget a
pat räkningen i
tigstuderter ha
rade ledigt o
fullt och hans
särskilt i höjdi
stad och Berit
den äran för i
... ett par säk
Berit Bohm t
skickligt och s
lös på allvar fö
Men då måste
så bör Märta
blomma för sin
så fattiga mam
len föll stötam

Ved Storans 100-års jubileum i 1959 skrev Armand i Göteborgs Handels Tidning: "Baletten som självständig konstart har varit helt försummad". Operetten «Pariserliv» hadde premiere i mars 1958. Egon og danserne deltok i *Pantomime*, *Promenade* og *Can-Can* på Montparnasse. Avisen Ny tid uttaler at " ... dansarna var bland det bästa på föreställingen, särskilt andra bildens "Promenade" med Nina Gabay, Shirley Roberts, Jacky Söderman och Egon Weng."

Balletelevskolan

I 1925 startet en ballettskole i mindre skala ved Stora Teatern hovedsakelig for teatrets kormedlemmer slik at disse skulle bli mer brukbare i de lyriske produksjonene og også kunne brukes i ballettsammenheng. Samtidig startet Sigrid Trobäck en "ballettskole miniatyr" for barn. Denne skolen døde hen, og det var ikke før høsten 1949 at Stora Teatern fikk en "ordentlig" ballettskole.

Initiativet ble tatt av den finske danserinnen Mila Gardemeister som kom til Stora i 1946 for å medvirke i «Coppelia». En tid virket hun som ballettmester ved teatret, men da hun startet ballettskolen, skulle dette bli hennes hovedoppgave.

Hun hadde sin skoloring fra ballettskolen knyttet til den finske nasjonalballetten, og hennes undervisning var derfor basert på den russiske ballett-tradisjonen. Fra Finland hadde hun også erfaring med dansepedagogikk. En ledestjerne for hennes undervisning var at danserens personlighet skulle utvikles parallelt med teknikken. Det var ikke lett å kvalifisere til opptak, for Mila Gardemeister var kresen. Men elevene strømmet til, de var ambisiøse, og skolen hadde gode resultater.

Siden tilstrømningen var så stor, bestemte teaterledelsen at skolen kunne klare seg selv økonomisk gjennom kursavgiftene. Det førte til at skolen måtte ta inn langt flere elever enn før mens antall pedagoger ikke

Mila Gardemeister

FOTO GÖTEBORG STADSMUSEUM

økte. Dette medførte mye arbeid og et stort ansvar for Mila Gardemeister. Innimellom reiste hun til Finland, og da var Egon vikar. Her fant han gleden ved å jobbe med barn.

Balletskolen holdt til i en lang og smal sal med plass til 10-12 elever og med utsikt over torget. Egon var god venn med Mila Gardemeister og ble invitert til middag hos henne for å snakke om undervisning. Så smått begynte Egon å undervise regelmessig på ballettskolen og koreograferte også til ballettskolens elevoppvisninger. I 1956 var han koreograf for innslaget «Romance» samtidig som han ”gjestedanset” som partner i innslaget «Petit pas de deux». I 1957 deltok han som partner i *Pas de Trois* fra «Svansjön» og hadde også koreografiansvar for tre danseinnslag: «Flickan och Fågeln», «På sångens vingar» og «Ungersk Rapsodi». Også i 1958 deltok Egon som partner i tillegg til å koreografere.

Møtet med Irene

Irene Neverman ble født i Stavanger i 1937. Allerede som 4-åring var hun barnestjerne på Olaf Toresens Barneteater i Stavanger der hun blant annet medvirket i kabareten «Med Julenissen på Juleinnkjøp» og stykkene «Trollspeilet» og «Rumlingen», begge av Leiv Isaksen. På Rogaland Teater spilte hun som 10-åring *Grete* i «Hans og Grete». Senere medvirket hun i teaterstykker som «Ordet» av Kaj Munk, «Pippi Langstrømpe» av Astrid Lindgren, «Kongens Hjerte» av Barbra Ring og «Hvis et folk vil leve» av Axel Z. Kielland. Hun danset klassisk ballett fra 1942 til 1948 ved Bodil Hellstrøms Ballett- Plastikk- og Danseskole, deretter hos Asta Bügelmeyer.

Bare 17 år gammel fikk hun engasjement på Chat Noir i Oslo der hun danset i Book'n-revyene (Jens Book Jenssen) i tiden 1954–57. I løpet av denne tiden

Irene Neverman var barnestjerne ved Rogaland Teater i Stavanger.

FOTO FRA ROGALAND TEATERS PROGRAM

danset hun også i «Den Glade Enke» på Nationalteatret og medvirket i Ny Norsk Balletts oppsetning av «Svanesjøen». Det var "... blant de største opplevelsene å få danse i corps de ballet under Margot Fonteyns gjestespill på Nationalteatret. Hun danset «Svanesjøen», vidunderlig!" (fra et intervju med Irene i Stavanger Aftenblad i juli 1966). I 1956 spilte hun inn en grammofonplate som "slett ikke ble noen suksess" (uttalte Irene i et intervju med Stavanger Aftenblad 17.12 1977).

Irene deltok som skuespiller og danser i revyer både i Stavanger og Oslo.

FOTO PRIVATARKIV

Irene Neverman (Weng), nummer to fra venstre, deltok som danser da Norsk Operaselskap viste 2. akt av «Svanesjøen» med de engelske danserne Margot Fonteyn (i midten) og Michael Soames (bak til høyre) i hovedrollene på Nationalteatret i mars 1956. Da den Norske Ballett presenterte 2. og 3. akt av «Svanesjøen» på Det Norske Teatret i 1955 danset Irene i corps de ballet som en av prinsessene mens Mette Møller danset den hvite svanen.

FOTO PRIVATARKIV

Irene fra foajeen på Storan, 1960.

FOTO ERIK ERIKSSON

*«Rose-Marie», 1958.
Lillwi Wallman og Egon.*

FOTO PRIVATARKIV

Irene studerte dans ett år i Paris før hun dro til Stora Teatern i Göteborg. Dit kom hun sammen med danserne Randi Frønsdal og Grethe Birkedal Nilsen og fikk engasjement etter prøvedans i 1958. Her møtte hun Egon Weng som både var ballettmester og danser ved teateret. Hun ble etterhvert hans kjæreste.

I jubileumssesongen 1961/62 var Irene tilbake i Chat Noir-balletten i revyen «Vi jubler» og «Vår i byen» med Gene Nettles som koreograf.

Både Egon og Irene medvirket i «Rose-Marie» som hadde premiere 31. desember 1958, regi Carl-Gustav Kruuse. Han tilla danseinnslagene stor vekt. Både i denne operetten og «Mariza», medvirket den klassiske danseren Esteban Cerda. Han var ifølge Egon ”besmykket” med sitt sydlandske, lidenskapelige temperament når han danset. ”Publikum skrek når han kom på scenen, de hadde aldri sett noe så eksotisk i Göteborg”. Pressen var over seg i lovprisning av dansernes prestasjoner. Ny Tid skrev: ”... förutom Egon Weng må nämnas Nina Gabay och den genomvirtuose spanjoren Esteban Cerda. ...”

Fra operaen Hoffmanns Eventyr i 1959 med Ragnar Ulfung der Egon hadde rollen som Pitichinaccio, narren til Giulietta.

FOTO PRIVATARKIV

Nye kunstneriske utfordringer

I 1959 fikk Egon i oppdrag av teatersjef Styrbjörn Lindedal å lage ny koreografi til «Värmlänningarna», opprinnelig et folkelystspill fra 1860 av Fredrik August Dahlgren, og Storans store tradisjonelle kassasuksess. Egon hadde årlig medvirket som danser i stykket som ble satt opp på Storan ved juletider.

Stykket handler om Anna og Erik som elsker hverandre, men ikke kan få hverandre på grunn av uvennskap mellom familiene. Men i motsetning til «Romeo og Julie», har «Värmlänningarna» en lykkelig slutt.

De fleste rollene er karaktersterke og fargerike.

Siden det var en folkedans-basert forestilling, oppsøkte Egon Hembygdforeninger når de hadde sine dansekvelder med folkedans for å få en idé til fornyelse av denne tradisjonsrike forestillingen.

Göteborgs Tidning skrev etter premieren 27. desember 1959: "... Egon Weng gjorde i sin koreografi virkelig vårdad parafras over svensk folkdans, och de dansande virvlade kring med synnerlig glädje".

Da Egon ble bedt om å koreografere dansene i operetten «Dollarprinsessan», koreograferte han et stort Cha-cha-cha-nummer som var et rent danseinnslag for hele balletten med latino-rytmer. I tillegg var det en liten dukkedans og en humoresk om «bobbies», "... politimenn formet som et amerikansk floorshow", forteller koreografen i en reportasje i Göteborgs-Posten 26. oktober 1959. "Dansestilen er en mix av klassisk, latinamerikansk, tap og andre populære former som blandes for å formidle rytmen til publikum."

Cha-cha-cha- og bobbies-musikken var komponert av orkesterets trommeslager Sture

*Styrbjörn Lindedal
(1904-1991)*

*kapellmester 1927-68
og teatersjef 1958-59*

FOTO FRA STORA TEATERNS
PROGRAM

*Avisannonser
«Värmlänningarna», 1959.*

*Fra «Värmlänningarna» i 1959 med Thor
Zachrisson og Egon (til høyre).*

FOTO PRIVATARKIV

*«Dollarprinsessan». Foto fra en prøve i foajeen.
Egon løfter Irene lengst til høyre.*

FOTO PRIVATARKIV

Olsson. «Dollarprinsessan» hadde Sonja Stjärnquist i hovedrollen.

Etter premieren kunne man lese i Handelstidningen 7. november: ”... Det vakraste balettslaget var, i vårt tykke, dockdansen, det fulaste hette bestemt Cha-cha-cha. Det låter som schas på er! .... För de koreografiska inslagen svarade med fantasi Egon Weng, som tydligen i väsentlig mån gjorde denna «Dollarprinsessa» mer til show enn operett.”

Etter dette strømmet koreografioppgavene på ny inn, blant annet operettene «Toni från Wien» i 1960, «André Chenier» og «Oh, Mein Papa» begge i 1962.

STORA TEATERN 13 13 00 kö avst
Bilj fr kl 10
sönd månd 12

I afton 7.30 **PREMIÄR**
Därefter varje afton 8 (Ej månd.)

DOLLARPRINSESSAN
Operett av Leo Fall
Gästregissör: Egon Larsson
Dirigent: Carl Rune Larsson
Koreograf: Egon Weng, debut.
Gäst: **SONJA STJERNQUIST**
Claes Jakobsson, Gunnel Eklundh,
debut, Gösta Kjellertz, Paul Höglund,
Berith Bohm, Märta Ternstedt,
Olof Bohlin, Per Elam.

I afton UTSALT!
Lördag UTSALT!

EXTRA
Söndag kl. 1 matiné!
ZIGENARBARONEN
Bilj. 2: 50 — 10: — utan förköp.

Storan-boken
— till Fars Dag

Annonseren «Dollarprinsessan».

I løpet av tre uker fikk Egon førerkort til moped.

FOTO PRIVATARKIV

Karrieren

Egon vokste da han kom til Storan. Mens Malmö Stadsteater var mer kommersielt og satte opp stykker som trakk folk, var Storan et veldig levende teater der teatersjefene brakte inn nye koreografer som kunne berike de ansatte og skape en forventning hos publikum.

Gjennom denne kontakten med gjestekoreografer fikk Egon nye oppgaver som var interessante, og han utviklet seg både som danser og etterhvert også som koreograf.

Egon understreket hvor viktig det var å få disse utfordringene som Storan ga og bli satt pris på. Dessuten var det en stor ære å få oppgaven å koreografere «Värmländingarna» på nytt. Denne oppgaven forløste et kreativt talent og var både lærerik og inspirerende. Det var nytt og krevende å stå foran og lede et ensemble som han tidligere var en del av og ha ansvaret for hele den koreografiske prosessen, og givende å finne nye sider ved seg selv og bli godt mottatt både av danserne, publikum og pressen.

I Gøteborg utviklet Egon seg til å bli mer selvstendig som kunstner. Han lærte å tenke selv, ble mentalt utfordret og våget å koreografere. Samtidig som han forløste en kreativitet på scenen, oppdaget han gjennom sin undervisning på ballettskolen at han hadde et pedagogisk talent.

Irene og Egon bodde utenfor Gøteborg i Traneved hos en i koret. De var avhengig av buss og bestemte seg for å bruke sparepengene på en scooter som de fikk kjøpt rimelig.

I «Glada Änkan» i 1960 deltok Egon som danser sammen med Irene.

FOTO PRIVATARKIV

Etter at Irene forlot Storan i 1961 for å jobbe med koreografen Gene Nettles på Chat Noir, pendlet Egon i bil mellom Gøteborg og Oslo.

Fra ukebladet NÅ 15. juli 1961: Grethe Nilsen (til venstre), Irene (i midten) og Main Kristoffersen (til høyre) på Huk med koreografen Gene Nettles.

FOTO LASSE KLÆBOE

Gene Nettles
(1928–1994)

Gene Nettles – jazzballetten inntar Norge

Ny på Chat Noir i revyen «Folk skal trives» i 1960 var koreografen Gene Nettles som ” ... var et friskt pust fra det store utland. Han ga balletten en mykhet og en ynde som var ny på Chat Noir. Det store dansenummeret «Sort og hvitt» til moderne jazzmusikk var av høy klasse.” (Odd Bang-Hansen «Chat Noir og Norsk Revy» J. W. Cappelens forlag 1961).

Gene Nettles hadde blant annet studert dans på Katherine Dunhams ballettskole i New York. Det var danseren Ulf Wenggaard som anbefalte han som koreograf til Chat Noir etter å ha møtt Gene på en studietur. Han var en sensasjon da han kom. Alle jentene i Chat Noir-balletten ”dånte” av inspirasjon ifølge Egon, og de fikk en sjanse til å vise hva de virkelig dugde til som dansere. Det var nytt, friskt og smittende. Gene hadde en fenomenal ”personality” og var en vitamin-innsprøytning for danserne. Han trodde på dem og ”bucket” dem fullt ut.

Stilen var lange linjer med bruk av torso i contract og release og med stor grad av estetikk. Gene var flink til å engasjere publikum uten de store akrobatiske trinnene. Koreografiene hans var fulle av energi og danseglede som fenget. Det endte med at han overtok alle de kommende koreografier på teatret. Med ham ble jazzballetten introdusert i Norge.

Gene ga klasser til dansegruppen på Chat Noir, og var som Egon uttrykte det ”en dyktig pedagog med rene, myke linjer og contract og release”. Han gjorde også flere koreografier på Centralteatret som var fast studio for NRK fjernsynet på den tiden. Senere turnerte han i Danmark der han ble forelsket i Britt Bendixen som hadde ballettskole i København. Han overtok flere og flere klasser og fikk også koreografioppgaver som førte til at han oppholdt seg mer i Danmark.

Dette gjorde at Egon overtok mange av koreografioppdragene i Norge. ”Jeg har vært jævli’ heldig jeg!”, uttalte Egon.

Gene døde i 1994 bare 65 år gammel.

Egon hadde vært ringforlovet med en sønderjydske pike før han dro til København. De var veldig unge og "det var så romantisk at det suste". Da Egon giftet seg med Irene, ble han norsk statsborger. Bryllupsbilde fra Sjømannskirken i Gøteborg, 1962.

FOTO PRIVATARKIV

Gjestekoreograf i Norge

Første gang Egon kom til Norge var det som koreograf til «Dollarprinsessen» som skulle sendes på NRK fjernsynet og i Nordvisjon. Dette skulle bli den første i en rekke «Lommeoperetter» som Erik Diesen (1922-1999) skulle produsere og lede. Operettene ble forkortet og bearbeidet for fjernsyn, og seerne ble orientert om handlingen underveis i programmet.

Erik Diesen hadde sett Egon både som koreograf og danser i denne forestillingen på Stora Teatern i Gøteborg og inviterte Egon til Norge for å koreografere. Han tok kontakt med teatersjefen og ordnet det slik at Egon fikk permisjon fra Stora Teatern for å gjøre denne jobben. «Dollarprinsessen» ble vist i januar 1962. Det var Christina Lindstrøm som hadde hovedrollen.

Irene og Kim på stranden i 1963. Den sommeren danset også Irene i revyen på Liseberg. Da hadde de barnepike som passet Kim.

FOTO PRIVATARKIV

Kim og bestemoren, 1963.

FOTO PRIVATARKIV

Liseberg

Egon hadde erfaring fra sommerturnéer til folkeparkene rundt i Sverige ”... med koffert i den ene hånden og ballettskoene i den andre”. Sommeren 1962 deltok han da Chat Noir gjestet Liseberg med revyen «Sommar i Stan». Koreograf var Gene Nettles.

Etter premieren i 1962 skrev Handelstidningen:

”... Baletten skal inte forglömmas – den var väl tilgodosedd både i hemvävd og moderna jazzrytmer och nådde toppen i den suggestivt utformade electronic ballett”. I sommershowet i 1963 deltok Egon i Gene Nettles-balletten i revyene «Vi jubler» og «Har den äran» – i forbindelse med Lisebergs 40-års jubileum, og i 1964 med den norsk-svenske revyen «Mellan Vänner», regissert av Gösta Bernhard og med Gene Nettles som koreograf.

*Egon (i stripete genser) med Chat Noir-balletten og Jon Berle (foran).
Bak fra høyre: Main Kristoffersen, Sissel Ramberg, Karin Dahl, Tove Hauge.
Under henne: Berit Kullander og Randi Frønsdal.
Irene Neverman Weng deltok ikke fordi hun var gravid.*

Egon flytter til Norge

Sommeren 1962 var Irene gravid, og da sesongen var over på Storan, dro de med flyttelasset til Oslo. Både kone og jobb førte Egon til Norge der han skulle møte norsk teaterverden, Norsk Film og NRK fjernsynet.

Den høsten var Egon knyttet til revyteatret Chat Noir som ballettmester og danser og begynte prøvene på revyen «Kyss katta».

På Chat Noir ble danserne engasjert for hver produksjon, ikke mer forutsigbart enn det. Jobb fra der til dit. ”Imponerende for min self esteem at jeg aldri har måttet gå på en audition”, sa Egon.

De hadde kjøpt en leilighet i Ekraveien, men den var ikke ferdig da de kom, og de ble derfor nødt til å flytte midlertidig inn hos artisten Elisabeth Grannemann som bodde i Lørenskog. Her bodde de noen måneder og startet prøver på Chat Noir med Gene Nettles og jentene i Chat Noir-balletten og deres eneste daværende mannlige medlem, Jon Berle.

Egon kjørte frem og tilbake til Chat Noir med Elisabeth Grannemann og alt gikk som smurt. ”Man var så flink til å innrette seg i gamle dage og man tok ingenting for gitt”. Ettersom han hadde reist hele Sverige rundt på sommerturnéer, kunne han ikke bare ”sette seg på stumpen og se ut av vinduet. Jeg måtte jo tjene penger, og det var morsomt og entusiastisk. Vi gledet oss til premierer; det var ikke snakk om arbeidstid – det var bare å holde på til koreografen sa nu, takk, vi sees i morgen kl 7.”

På dagtid ble Egon hentet opp til NRK for å koreografere til «Lommeoperettene» hvor han også deltok som danser. Disse programmene ble sendt hver måned i Nordvisjon (Norge, Sverige og Danmark).

Forestillingen «Kyss katta» hadde premiere på Chat Noir august 1962. Aftenposten skrev 8. september 1962: ” ... Gene Nettles har levert flottere og dristigere dansere enn før, og han har et ensemble som kan følge med i de vanskeligste ting med Jon Berle og Egon Weng på mannsiden... ”

Samme høst fikk Egon og Irene sønnen Kim. Det var en dramatisk setefødsel der armene kom ut av posisjon, noe som gjorde at han måtte ligge med armene i bøyle et par måneder. Foreldrene oppdaget at han hadde dårlig balanse da han var i lekegrinden og fikk konstatert at han led av undulerende nystagmus, sitrende øyne, noe som påvirket balansen.

Dette bedret seg sakte, men sikkert.

Da de kunne flytte inn i Ekraveien vinteren 1963, fikk de en leilighet med stue, kjøkken og tre små soverom. Her bodde de til 1972 da de flyttet til villaen i Bjerkebakken.

Ny produksjon var i gang da Chat Noir brant natt til lørdag 19. januar 1963. I avisen kunne man lese at ” ... hele Chat Noir – scene, sal og garderobe – ble totalskadet etter brannen som brøt ut like etter midnatt”. Senere ble det bekreftet at teatret ville komme til å være stengt i mange måneder med omfattende arbeider før gjenåpning.

Som følge av dette bestemte Egon seg for å undervise, og i løpet av kort tid skulle dette bli starten på en av Norges største ballettskoler.

NRK fjernsynet og oppgaver på teateret

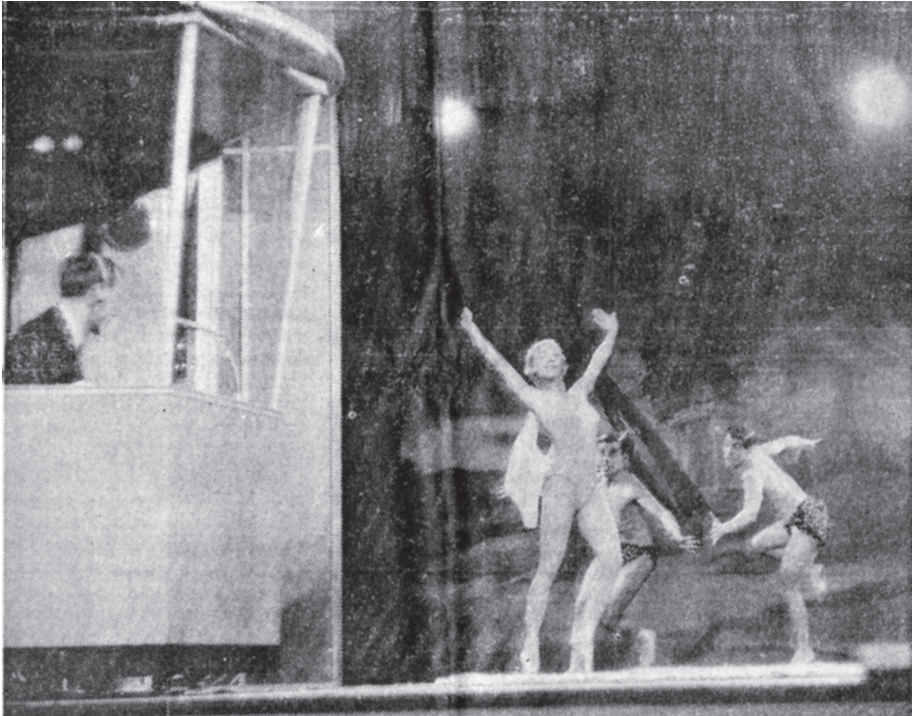
Parallelt med undervisningen, ble Egon hentet til NRK for å danse og koreografere. Der jobbet han med Stein Roger Bull, Erik Diesen, Robert Williams og Harald Tusberg. Erik Diesens «Prospektkort» på NRK fjernsynet i 1963 var en musikalsk underholdning fra Oslos turistmiljøer og ble tatt opp på ”location”, alt fra Holmenkollen, Frognerparken og Karl Johan.

Egon var også koreograf i det humoristiske programmet «Kunden har alltid rett» som gikk i 1964–66. Dette var et program regissert av Robert Williams.

I 1966 koreograferte Egon til «Lyrikkprogram» og i Aftenposten 8. januar skrev anmelder Eva Krøvel: ”... Et lite ballettinnslag i fjernsynet under søndagens lyrikkprogram var så velformet og vellykket at det fortjener å bli nevnt. Egon Weng hadde koreografert en fin liten scene for Hanne Thorstensen og Palle Damm som illustrasjon til et kjærlighetsdikt. Det var en stillferdig, nydelig og harmonisk komposisjon som ble danset med varsom inderlighet – overbevisende og betagende”.

Oppgavene var mangslungne og av ulik art, blant annet koreograferte Egon «Singin’ in the rain» for meteorolog Trægde, der Egon måtte låne steppeskoene til danseren Fredrik Rütter og steppe inn rytmer siden Trægde var helt ulært på dette. I underholdningsprogrammet «På Direkten» avsluttet Irene og Egon et av programmene med ballett på kanten av et svømmebasseng.

Det var spennende å jobbe med fjernsynet på 60-tallet, og dans var sterkt representert. På formiddagen jobbet han med Egil Monn-Iversen på Centralteatret som var NRK fjernsynets studio. Der laget de cabareter

Fra spørreprogrammet «Kvitt eller Dobbelt».

«Triangel»-prøve i NRK fjernsynet. Fra høyre: Wenche Myhre, Egon og danserne Sven Berglund, Jon Berle og Fredrik Rütter.

Egon med Wenche Myhre i en prøvesituasjon.

Sheriff og bomms!

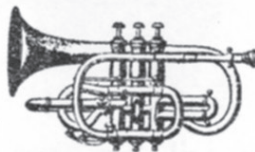
Lørdag 4. september var Wenche med i underholdningsprogrammet TRIANGEL i norsk TV. Wenche likte programmet svært godt og gjorde også sitt beste ut av stoffet. Så vidt vi har forstått presse og publikum var programmet vellykket.

Showet ble produsert av Bob Williams, en amerikaner som har slått seg ned i Norge og som er meget flink til å lage gode underholdningsprogrammer. Dansene var ved Egon Weng og Frank Cook hadde skrevet musikkarrangementene og ledet orkestret. Foruten Wenche var Preben Uglebjerg og Alf Cranner med i showet.

Wenche sang blant annet «Let Me Entertain You» og «This Can't Be Love». Videre lanserte hun den tyske melodien fra de tyske slagerfestsplillene 1965, nemlig «Mit siebzehn hat man noch Träume» — eller «En 17-åring har drømmer», som den heter på norsk. Videre lanserte hun den flotte «Å-å-å, Sheriff» i sitt artige collagekostyme. Både «En 17-åring har drømmer» og «Å-å-å, Sheriff» gjengir vi tekstene på i dette nummer av bladet på side 11.

Finalen i TV-programmet var det mange som likte. Der var Wenche en jente som gikk på bommen.

Fra «Triangel» i TV med Wenche.

med ulike håndplukkete artister. Det var bare den ene kanalen som tok vare på kulturen, og NRK satset på musikere, sangere, dansere og koreografer. Det var en produktiv tid. Man hadde en idé, videreutviklet den og skapte programmer, mye skjedde på settet spontant. Danserne til disse dansenumrene skaffet Egon blant annet fra operaen der alle var glade for å få en ekstra oppgave, i tillegg brukte han ballroom-dansere eller dansere fra Chat Noir. Egon jobbet med de fleste artistene på 60-tallet, og selv om disse jobbene ikke var særlig godt betalt, fikk han enorm reklame gjennom dette arbeidet. Ballettskolen vokste og tok mer og mer av hans tid så han valgte å prioritere undervisningen. Egon uttrykte glede over å ha deltatt i fjernsynets begynnelse først og fremst fordi han fikk sjansen til å koreografere.

Teatersjefen på Oslo Nye, Menz Schulerud, kontaktet Egon for å gjøre koreografien til «Trollmannen fra Oz» med Wenche Myhre i hovedrollen. Stykket gikk i Folketeaterbygningen der Oslo Nye hadde barneforestillinger. Deretter fikk han både regi og koreografi på «Pinocchio» med Ulf Wenggaard i hovedrollen.

Egon koreograferte for Wenche Myhre på TV og senere også privat når hun skulle ut på sine turnéer i Tyskland. Han løp fra den ene oppgaven til den andre. ”Man fikk tid til alt mulig, det var aldri noe som var veldig vanskelig, og det var bare å gå på med krum hals! Er man bitt av teaterbasillen, er man nødt til å henge med!”

På Edderkoppen Teater hadde Harald Tusberg regien på årets russe-
revyen, og Egon hadde koreografien. Fra russerevyen i 1968 skrev Morgenposten 28. mai: ”... Egon Wengs koreografi, teksten til Harald Tusberg, Andreas Diesen og Tore Ryen, musikken og gutta i orkestret fortjener et reall Mesterbrøøl!”

Betraktning

Noen av de koreografiske innslagene kan sees i Mediateket i NRK. Sett med dagens øyne bærer de preg av uskyld og naivitet, med stor grad av estetikk, lange linjer og stil. Koreografiene er tett knyttet til tidens populærmusikk og har som mål å treffe det brede publikum. Dansene er verken problematiserende eller teknisk spesielt avanserte, men har en slående utstråling, til tider lekende, kurtiserende og utadvendt. Danserne viser glede, sjarm og vitalitet der kvinnen representerer det feminine og mannen det maskuline.

« STOMPA »

Fritt etter serien «Jennings at School»

av

ANTHONY BUCKERIDGE

Manus og regi:

NILS-REINHARDT CHRISTENSEN

Foto: Sverre Bergli
Musikk: Egil Monn-Iversen
Koreografi: Egen Weng
Lyd: Dagfin Aakutsen
Montasje: Edith Tørog
Prod.leder: Siri Christensen
Dekorasjoner: H. C. Hansen
Kostymer: Per Lekang
Sminke: Olaug Rahne/Nurven Bredangen
Sangtekster: Alfrod Ness
Scriptgirl: Karin Aull Andersen
RP: Titti Johansen
Kamera-ass.: Jan Alnes
Lyd-ass.: Steinar Biørnstad
Prod.assistenter:
Svein Johansen
Nils Wren
Brit Skolmen
Odd Borg
Musikkopptak: Roger Arnbøff
Svein Sandby
Laboratorium: A/S Nordisk Films Teknik
Atelier: Jør, Norsk Film A/S
Lydssystem: AgA-Baltic

Utleie:

Kommunens Filmcentral A/S

PRODUKSJON:

NORSK FILM A/S

Sangene: «Jeg ser i din hånd», «Blomster-Bassanosa», «Nesten voksen» og «Napoleon med sin her» er kommet på TRIOLA-TNEP 1081. Omslaget: Filmens plakatt etter Knut Yrns utkast.

Rollene:

Liv Krog: Grynet Molvig
Mette: Kirsti Sparboe
Stompa: Ole Enger
Bodo: Knut Eide
Bergen: Thor-Erik Thorbjørnsen
Notterø: Didrik Arnesen
Sørlandet: Thorhild Stray
Orkanger: John, Olof Tøgtstad
Rektor C. W. Ulrichsen: Carsten Winger
Lektor P. T. Tørrdal: Gisle Strømme
Lektor B. F. Tørrdal: Rolf Just Nilsen
Lektor Knut Lyng: Odd Borg
Lektor S. Brandt: Arne Lie
Fru Madsen: Røghild Michelsen
Marianne: Ann-Mari Cook Borg
Ekspeditrisen: Vibe Falk
Legen: Per Gjøsæe
Politibetjenten: Birger Looas
Kampdommeren: Erling Friis Thøfte

Og desuten:

Orkesteret The Cool Cats og mange, mange flere.

Vil dere vite
mer om oss?

Kjøp da
STOMPA-serien.

Hittil utkommet:

1. Stompa & Co.
2. Stompa følger et spor.
3. Stompa passer gullfisk.
4. Stompa og Bodo.
5. Stompa skriver dagbok.
6. Stompa på vingene.

7. Stompa på fotojakt.
8. Stompa blir teatersjef.
9. Stompa sender S.O.S.
10. Stompa og spionen.
11. Stompa på Loppshavet.
12. Stompa og syndfloden.
13. Stompa og spåkvinnen.

JOHN GRIEGS FORLAG

Fra programmet til filmen «Stompa selvfølgelig», 1965.

Da jazzballetten gjorde sitt inntog i Norge på 60-tallet, hadde den en umiddelbar slående effekt. Dette kan i dag være vanskelig å forstå tatt i betraktning den rivende utviklingen jazzdansen har hatt blant annet på det tekniske plan.

Norsk Film

Egon koreograferte i filmen «Operasjon Løvsprett» fra 1962 der Knut Andersen hadde regien. Oppgaven besto i å arrangere soldatene marsjerende på veien ved Grini i Bærum til «Store Sterke Karer» sunget av gruppen The Monn Keys.

Den andre filmen, «Stompa Selvfølgelig» fra 1965, var med Grynet Molvig og regissert av Nils Reinhardt Christensen. I tillegg til å koreografere ble Egon spontant bedt om å medvirke i en scene i filmen, med

rollen som konferansier på et Tivoli. Det passet utmerket at han snakket dansk, og Egon satte seg umiddelbart i bilen, hentet sin smoking og var klar til filmopptak.

Undervisning

Selv om Egon hadde begynt å koreograferer - noe som gikk veldig bra og som ga en jevn inntekt - kunne han "faen ikke sitte hjemme uten gjøre noenting!" etter at Chat Noir brant. Han bestemte seg for å undervise og åpnet skole i 1963. Alt var på intuisjon; han hadde alltid vært omgitt av skuespillere, sangere og dansere, "så det var bare å sette igang!"

Han startet opp partier på Huseby skole og Majorstua skole og utvidet senere med klasser i "Den Blå Salen" på Bondeungdomslaget i Nordahl Brunsgate. Det var en tid med mange forflytninger med LP-plater og reisegrammofon "under armen" - jazzballett var "in". På dagtid var det full aktivitet i NRK fjernsynet noe som promoterte både jazzballetten og Egon. I starten var det mest voksne kvinner som meldte seg på kurs, men etterhvert kom det også menn på klassene. Gymsalene bar ikke særlig preg av en ballettsal, men på Bondeungdomslaget fikk Egon lov til å fastmontere både speil og barrer.

Han ble tipset om å prøve Turnhallen i St. Olavsgate. Der ble det ledig noen timer sist på dagen i den "Gule Salen" hvor ballettskolen til Alfhild Grimsgaard holdt til. Etterhvert som virksomheten vokste, overtok Egon flere og flere timer i Turnhallen ettersom Alfhild Grimsgaard ga fra seg timer. Egon "sto i kø" og ventet på ledige timer. Han fortalte hvordan han måtte stå ute på gangen inntil Alfhild Grimsgaard avslut-

tet sin undervisning. "Det var ikke snakk om å stå i døråpningen og se på!" Først da Alfhild kom ut lot hun Egon slippe til, men da hadde hun forøvrig låst døren. "Ingen uvenskap av den grunn!"

Egon startet sin undervisning i det små, med 7-8 elever per klasse. Han begynte med jazzballett for voksne. Det ble en time her og en time der.

Gammel annonse uten logo.

Oslo Turnhall åpnet i 1901 og er tegnet av Henry Bucher.

Direktøren for Oslo Turnhall, Haslestad, tok imot Egon med åpne armer og skaffet ham tilgang til lokalene. ”Den gule sal” er de to store vinduene øverst til venstre på bildet, mens ”Den hvite sal” er de to store vinduene øverst til høyre.

Disse store og luftige lokalene gjorde at Egon kunne ta imot flere elever enn noen annen skole i Norge. Brannen i 1988 gjorde slutt på dette.

Det bygget seg gradvis opp, og det gikk fort! Da han etablerte seg for alvor i Turnhallen i 1969 og samlet all undervisningsaktivitet der, tok det helt av. Det å ha rådighet over disse fantastiske lokalene ga muligheter utover all forventning. For hver semesterstart kimet telefonen i ett eneste kjøp, og folk endte på ventelister da klasser ble fulltegnet. Det ble nødvendig å skaffe ytterligere et studio og ansette assistenter. I tillegg til klasser i ”Den Gule Sal” fikk Egon tilgang til ”Den Hvite Sal” da aktiviteten var på topp.

Direktør Haslestad mente at det var godt for turnmiljøet at det var en ballettskole i Turnhallen. Han var alltid imøtekommende overfor Egon og behovet for rom, til gjengjeld var Egons leie en sikker inntektskilde for Turnhallen.

Foto fra «Den gule sal».

Koreografi, TV og undervisning hadde vært en fulltreffer for Egon, men etterhvert som skolen vokste, tok undervisningen overhånd. Han valgte undervisning ettersom dette interesserte ham mest.

Det var først og fremst i Turnhallen, i ”Den Gule Sal”, at han skapte en ordentlig ballettsal ved å montere barrer, sette opp speil over hele veggen, fastmontere musikkanlegg, i tillegg til piano. Rommet var stort, med flott tregulv og høye vinduer ut mot St. Olavs gate. Her ble etterhvert alle Royal Academy of Dancing-eksamener, også fra andre ballettskoler, avholdt for lokalet lå både sentralt og hadde alle fasiliteter.

Det var da han etablerte seg i Turnhallen at Egon startet med undervisning i klassisk ballett for barn. Han bygget videre på den erfaring han hadde som 2. ballettmester ved Storan der han ga klasser til kompaniet samt fra undervisningen av barna på ballettskolen tilknyttet teatret.

Etter en tid tok lederen av ballettskolen på Den Norske Opera, Joan Harris, kontakt med Egon for å orientere ham om undervisningssystemet Royal Academy of Dancing (RAD). Han fikk tak i bøkene, satte seg inn i systemet og gikk gjennom de faste øvelsene med Joan som delte

Joan Harris

sine kunnskaper med ham. ”Hun var både positiv og dyktig” uttalte Egon. Han følte alltid at hun støttet arbeidet hans. Etter studieturer tre somre på rad til Royal Academy i London, ble han autorisert for å undervise i RAD, og han kunne innføre systemet på sin skole. Dette innebar eksamener for elevene hver eneste vår, alt fra pre-primary (fra 5 år) og opp til elementary og intermediate. Det kom sensorer fra

England, eldre dansere med pedagogisk bakgrunn, blant annet Louise Brown som var med på å etablere Ny Norsk Ballett. Det var en koordinator i Norge som styrte det hele, og sensorene reiste også rundt til andre skoler i landet som var koblet til RAD-systemet.

Det var frivillig for barna om de ønsket å gå opp til eksamen. ”Barna elsket det” erindrer Egon, for det ble stilt tydelige krav til dem, de måtte huske øvelser og ”oppføre seg pent”. Egon var pirkete og streng, men ønsket hele tiden at barna skulle være ”barn som danset”. Han jobbet etter prinsippet at det viktigste for barna var å gjennomføre og bevare dansegledden. Barna skulle inn to og to og gjennomføre eksamen med sensor. Egon bestemte hvilke barn som skulle danse sammen.

På 1980-tallet opprettet han klassiske formiddagsklasser for profesjonelle dansere på oppfordring fra de frie dansegruppene i Oslo.

Jazzballett og metode i undervisningen

Det var først med Gene Nettles at Egon trente ”ordentlig” jazzballett. Etterhvert som Gene ble absorbert av Skandinavia, brukte han Egon som assistent både på klasser og som koreograf.

Jazzklassene til Egon ble til på stedet – *impromptu* – men hadde base i et langt liv som danser i operetter og musikaler, i den klassiske treningen han selv hadde hatt og i den inspirasjon Gene hadde gitt ham. For Egon var det alltid viktig at elevene følte at de ble sett og oppmuntret til videre utvikling. Et hovedmål var å skape glede hos elevene, og ”få det til å svinge” når det nærmet seg slutten av klassen.

Mens Gene jobbet ute i senter, innførte Egon bruk av barre i sin

**IRENE
& EGON
WENG**

**ballett
skole**

STARTER 6. SEPTEMBER

STUDIOS:
Nordahl Brunsgt. 22,
Turnhallen, St. Olavs gt.
Huseby skole

**KLASSISK BALLETT
JAZZ - BALLETT**

Barn - Teenage - Voksne
Formiddag, Eftermiddag, Kveld

**SPESIALPARTI
SKUESPILLERE — SANGERE**

Pas des deux - doublework
Privattimer etter avtale

Tlf. 247227

oppvarming. Deretter hadde han arbeid i senter, ulike øvelser på diagonal med en dansekombinasjon som avslutning. Siden klassisk lå så sterkt i Egon, var det nærliggende å bruke klassisk ballett som base noe han kombinerte med contract, release, bruk av torso, arbeid i turn in, dype pliées, og isolasjoner. Egon hadde som ballast alle de utallige musikaler han hadde deltatt i tidligere i karrieren, og dette var en stor inspirasjon for dansekombinasjonene. Egon var en som overtok, videreførte og videreutviklet Genes jazzballett. Slik skapte han sin egen jazzballett med en klar signatur.

Alle som har tatt klasser med Egon, vil huske ham som en karismatisk lærer. Klassene hadde atmosfære, driv og intensitet og var krevende samtidig som de ga rom for utfoldelse. Han la stor vekt på danseglede, var oppmuntrende, motivevende og interessert i sine elever. Selv i hektiske perioder som semesterstart med registrering og betaling, ga Egon fullverdige klasser og kom både til grand allegro i den klassiske klassen og danse-kombinasjon i jazzklassen.

Klassisk undervisning av barn

”Alle barn vil lære noe og gjøre det riktig uansett om det er gøy eller ikke. De liker å stå foran, ta ansvar for å huske øvelsene, bli sett. Og ved å bytte rekker får alle barna ansvar og muligheter.”

Egon kunne ved første møte virke streng og hadde absolutt temperament når han underviste, men barna likte å få utfordringer og rettet seg etter

den disiplinen Egon krevde. Det oppsto en helt spesiell og varm atmosfære mellom barna og Egon. Sto en elev i en litt slapp 5. posisjon med lett bøyd kne kunne Egon bryskt spørre: ”står du og venter på trikken?!”

Egon la stor vekt på den musikalske oppbyggingen av bevegelsen.

Egon underviser barn på St. Sunniva ca. 1992.

FOTO PRIVATARKIV

Egon underviser.

Han bygget på stemningen i ballettsalen og det som skjedde i øyeblikket, bevegelsesmessig, og viktigst av alt – det måtte engasjere elevene. ”Det var der jeg levde – i ballettsalen – som lærer”.

Da Egon fikk spørsmål om hva han spesielt likte å undervise, var det ikke tvil i hans munn: ”klassisk ballett!” Dette skyldtes særlig de klare krav til kunnskap som denne danseformen stiller, oppbyggingen av klassen fra første øvelse og musikaliteten som klassisk ballett bevisstgjør. Samt at det var denne danseformen han praktiserte som danser på teatret i København, Malmö og Gøteborg. Selv når de danset moderne i koreografier av Cullberg og Cramér, var klassisk ballett grunnlaget for morgenklassene.

I gamledager hersket respekt og avstand i ballettsalen, og krav til respekt og disiplin var noe Egon tok med seg videre i sin undervisning.

Han mente at det var spesielt viktig å bruke navn i undervisningen for å skape en personlig og nær kontakt med elevene. Egon hadde en sjelden begavelse til å huske navn, noe han benyttet seg av på en naturlig og likefrem måte.

Kim og Matts fra leiligheten i Ekraveien.

FOTO PRIVATARKIV

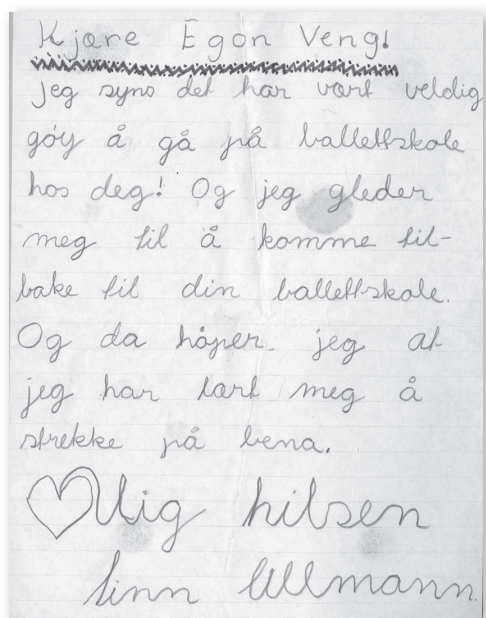
Irene og Stavanger

Det var da Egon begynte med stor undervisningsaktivitet at Irene ønsket å dra til hjembyen Stavanger for å starte en skole der. Hun underviste aldri fast på skolen i Oslo, men hadde noe undervisningserfaring fra oppstarten av skolen. I tillegg trente hun regelmessig hos Egon. Sine første lokaler fikk hun i Folkets Hus og startet beskjedent med et 6-ukers kurs i 1966. En tid jobbet hun også med døve. Irene underviste kun i jazzballett. Skolen ble veldig populær og vokste hurtig ettersom det var det eneste tilbud i Stavanger. Hun flyttet til Hermetikkfagskolen der hun fikk fast lokale. I de første årene jobbet hun fra mandag til fredag, og Egon kjørte henne til og fra flyplassen, som dengang lå på Fornebu. De hadde barnepike til barna som var små, for Irene ville jobbe, og det gikk i ett kjø, med stor suksess. Fru Sønsteby kom mandag når Irene dro til Stavanger og ble til fredag. Mens de bodde i Ekraveien hadde de dansk hushjelp i et par år, men da guttene var 11-12 år klarte de seg alene mens foreldrene var på jobb.

Etter en tid fikk Irene flere assistenter, blant annet ble Astrid Behrens, Siri Dybwig og Lillian Myhrvold knyttet til skolen, og hun kunne da

redusere sin undervisningsaktivitet til to dager. Men Irene forble "stjernen" fra hovedstaden. Med tiden skaffet hun seg en liten leilighet i Stavanger slik at hun ikke hadde behov for å bo hos foreldrene hver uke.

Kim gikk på spesialskole og ble hentet med drosje hver morgen, men etterhvert flyttet han over til Hovseter skole og endte med å ta videregående på "Katta", Oslo Katedralskole, med etterfølgende språkstudier på Blindern. Han greide seg fint alene og dro på språkreiser til England, Leningrad og Moskva. Sønn nummer to, Matts (født oktober 1964), gikk på Steinerskolen. Både Matts og Kim tok klassiske klasser hos Egon. Matts gikk også på Ballettskolen ved Den Norske Opera. Da danseren Viktor Rona skulle finne en som kunne danse den unge gutten *Fritz* i

Brev fra Linn Ullmann.

Besteforeldrene, Matts og Kim i kolonihagen på ett av de mange besøk i Danmark.

FOTO PRIVATARKIV

«Nøtteknekkeren», var det naturlig å se om noen på Ballettskolen kunne passe til rollen. Da Viktor Rona kom, presenterte Matts seg, bukket og sa: ”Jeg er Matts Weng!” – ”Han tar vi!” sa Viktor Rona. Matts medvirket som Fritz både i 1976 og -77. Da var han 12 og 13 år gammel.

Jul og sommer var det oppvisninger i alle disipliner på skolen i den største salen i 3. etasje i Turnhallen, der blant annet Liv Ullmann satt i salen og betraktet sin datter Linn. Oppvisninger ble også holdt på Black Box Teater på Aker Brygge, i Bankfunksjonærenes Hus i Industrigaten og på Chateau Neuf. I Stavanger ble oppvisningene holdt på Rogaland Teater.

Sommerkurs i Danmark

I 1978 var Egon gjestelærer i Danmark og holdt sommerkurs for pedagoger fra Jylland. Dette var arrangert av Danselærernes Forening og foregikk på et hotell i Ebeltoft, ¾ time fra Aarhus. Det var spesielt jazzballett pedagogene ønsket å lære. Gjennom programmene på TV som ble sendt i Norden hadde de fått nyss om at deres landsmann Egon Weng kunne nettopp dette.

Året etter ble Egon invitert til Falkonersenteret i København der det også var jazzballetten som sto i fokus. Hele familien bodde på Palads Hotell på Rådhusplassen. Herfra kunne de spasere bort til Tivoli og Pantomimeteatret og se Egons første arbeidsplass. Egon ble invitert to år på rad til Falkonersenteret for å holde sommerkurs.

I avisen Demokraten sto det 7. august 1979: ”... at vi i år har verdens beste dansenavne til at undervise. Vi har Egon Weng, der er dansker, men har sit virke i Oslo. Han underviser i det sidste nye inden for jazzballet og er absolut i verdensklasse.”

Vekst

Skolen i Oslo vokste, det var som en eksplosjon. Da kvinner kom ut i arbeidslivet på 60- og 70-tallet, ville de også trene, og da var jazzballett midt i blinken. Telefonen gikk i ett kjørt ved semesterstart, nye partier ble opprettet, og skolen blomstret.

Med flere assistenter satset Egon fullt ut og utvidet tilbudet i ulike danseformer: det ble klasser i moderne dans, spansk dans, stepp, parallelle klasser i jazzballett og i klassisk ballett. Lærere som Solveig

Sant sønd. 12. og nord. 13. januar.
 TE. 20 91 86-48 45.
 Børn - Voksne
 Begynder - Videregående.

BROEN

DANSEKOLE
 MAJORSTUHESET
 Oppl. og påmeld. 46 81 90

Juni - nybegynnere	fredag 25. jan. kl. 18.00
Juni - 80 øvet	søndag 26. jan. kl. 19.30
Juli - stud. nybegynnere	fredag 25. jan. kl. 19.30
Juli - stud. 80 øvet	mandag 26. jan. kl. 19.30
Skole, par, nybegynnere	søndag 26. jan. kl. 21.00
Skole, par, 80 øvet	mandag 26. jan. kl. 21.00
Skole, par, nye øvet	søndag 26. jan. kl. 19.00
Skole, par, øvet	fredag 25. jan. kl. 18.00

Spesialkurs i boogie

STARTER TIRSDAG 11. JANUAR

JAZZ GYMNASTIKK

UNDRETVINGEN STARTER 10. JANUAR, PÅ FAGERBORG ØTNHUS 17. JANUAR.
 FORMIDDAG: NORDSTRANDEN
 KILDEKALLIN OG
 ULUVÅL STADION
 1 1/2 TIMES TRENING I STORE SALER MED DUSJ OG BADSTUE.
 PARKERING.
 EFTERMIDDAG: EVELD, LEDGE TIDEN PÅ
 SEMDAL, LUGGE OG BERG GYMNAS (ULUVÅL HAGBYE).

Rita Jensen
 TE. 55 21 53
 kontortid kl. 9-15.

BROEN DANSEKOLE MAJORSTUHESET

Nye kurs starter 10. januar

Gro Mette Garmo Giljane
Kjersti Clausen - Else Johansen
Grete Valstad
 DANSER: MARIT ARVING

JAZZBALLETT

 KLASSISK BALLETT
 MODERNE BALLETT
STIEPP
 Også parier på formiddagen
 Stepp for pensjonister om formiddagen
 TELEFON: 46 81 90 - 22 96 09.

JAZZGYMNASTIKK

Nye kurser starter mandag 1. januar i Vestre Vikar og på Kr. Gymnas i Bislett.
 Underveiling formiddag.

JAZZBALLETT FRANCISKA'S balletstudio

Nyåpning - Åker
 Opplysnings tel. 54 00 29

BALLETTFEDAGOGENE
Gro-Mette Garmo Giljane
Kjersti Clausen
Else Johansen
Grete Valstad
 Jazz, klassisk, moderne ballett, stepp.
Broen Dansekole, Majorstuhuset
 - Telefon 46 81 90 -

GRETA DAHL BALLETSKOLE
 KLASSISK BALLETT - JAZZ - TRIM
 Nye kurs starter mandag 10. febr. kl. 11. om. 12 og kv. 14. januar.
 Småbarn fra 4 år - barn - ungdom - voksne.
NYBEG. - MELLOMPARTI - ADVANSJED - PROF
 Vegenes spesialkurs trening - utvalgte jazz.
 Spesiellutvikling: Hørsbarn, klassisk, nybarrett, jazz, ny/Crete Valstad.
 Studier i Kringel, 7 r/Ballett.
PÅMELDING TEL. 53 38 02
 kl. 9 - 16 og o. kl. 18.
 Adr. = KBI - 1071 - 1574 og 1584.

Mona's BALLETT-INSTITUTT
 Medlem av Norsk Ballettforbund
 Revyforening.
 Nybegynnere - videregående - profil og utvalgte klasser begynner nye
 Mandag 10/1. Januær, Mandag 10/1. Januær, Mandag 10/1. Januær.
 Onsdag 12/1. Onsdag, Onsdag, Onsdag.
 Torsdag 13/1. Onsdag, Onsdag, Onsdag.
 Onsdag 12/1. Onsdag, Onsdag, Onsdag.
 Onsdag 12/1. Onsdag, Onsdag, Onsdag.
 Kl. 18.15 barn, kl. 19. voksne, profil, jazz, Jennifer Day.
 Kl. 20.00 ungdom, voksne, øvet, kl. 20.45 ungdom, voksne, nybeg., kl. øvet, jazz, Tony.
 Påmelding i tel. 12 34 80, Mona Ruvud.

BÆRUM DANSESENTER
 Vokstoms 10-12 år gammel
 Kurs i Ballett (Når, Sankta, Skole) og Drammen.
 2 semester Klassisk ballett, Ballett (Voksen), Engelsk Royal Academy and Dancing and United Teachers of Dance eksamenstestene. Barn fra 6 år.
 Ungdom, Contemporary dance (modern) Graham belst technique Nytt eksamenstestene. Barn fra 6 år.
 Ungdom, Pedagoger: **MERIT ROUSSE**, utvalgte Pedagoger: **Ida, Inger, Einar, Finn, Trine, Grytten, Paris, Pedagoger 20 år**
MERIT ROUSSE, L.L.C. Utvalgte klasser: **Julian, Siss, Signe, Linn, Mayar, Patricia, Mikkelsen, Contemporary, Videregående, Lillian, Centre, Gudrun, Colleen, Linda, Dagny, Contemporary, klassisk, kongeroll, Lillian, Mikkelsen, musikk for dans, eksamenstestene, Spesiellutvikling: Dans for skolebarn og danserelev, Jyso og psykisk utviklingshemmede.**
 Havn, kl. 02/24 05 35, kl. 9-11.
 Postb. i Kvernaref. 36, Oslo 3.
 Medl. R.A.D., U.F.D., P.D.T.A., Lohani C.T.

JAZZ KLASSISK MODERNE BALLETT
 Skolen starter mand. 10. januar.
 Beg. mellomp. - videreg. - avansert og/og gutter og menn
 Formiddag - ettermiddag - kveld.
Torild Frosted
 D A N S E S
 Kursparier i Jazz- og klassisk
 Ansettelsesfor i ungdomskolen i klassisk jazz og moderne.
 Tjenestefor voksne i

Danseslektet

Voksted for
 koreografi og dans
 Morgen- og kveldsklasser
 Gøteborgs g. Oslo 5.
 kl. 9-12 og 15-18

DANS OG BEVEGELSE
 LISE NORDM
 TOVE JEPSON
 ELSA GJALLE
 MONA WALTERHAUG
 INGER BRESGUND
 TRINE AASHEIM
 EVA MORTENSEN
 TRINE STOKKE
 CATHERINE SMITH
 ANNE HELM
 METTE BRANTZEG
 KJERSTI CLAUSEN
 SØSJE BYRNING
 ANNE HJØR
 ALTESE JOHANNSEN
 RÅNE ANGELE PETERSEN
 MEDLEMMER AV NBF
 Inndringsvisning
 K. Valg. 26, 606. 1. kl. 11 41 80

BENTHE WAASTAD
 jazzballettsenter
 Østmarkveien 10, Oslo 5.
 NYE SPESIALPARTIER:
 PEDAGOGER:
 Marianne Skarvén
 Sisselund
 Inger Råkkva
 Anne Engelshøj
 Moderne og klassisk ballett
 Kursene starter mandag 10/1 kl. 18.45 kl. 19-19 eller 17.

Jorun Hansens Ballettskole
 Sigerud skole søndag 12. januar
 Høyshoff skole tirsdag 11. januar
 Semmerud skole mandag 10. januar
 MOJOSJONPARTIER, JAZZBALLETT FOR VOKSNE
 BARN FRA 6 ÅR
 Innmelding tel. 26 94 50

Asker og Bærum Ballettinstitutt
 Vettaholmen 19, Boks 56, 1313 Høyro.
 TE. (02) 54 87 40/(02) 79 16 85.
 Medl. Norsk Ballettforbund R.A.D. og Svensk Sjöballet.

Klassisk ballett Jazz - Ballett - Stepp
 Medl. Norsk Ballettforbund R.A.D. og Svensk Sjöballet.

MONA LØBERGS Ballett skole
 Studio: Trysilve 6 c
 1470 Lørenskog
 Ullensvold Drammenskole
 Nittedal
 Sarum
 Epletrærskolen
 Holterstrøms, Frogner
 Klassisk ballett, Jazzballett, ungdomsballett

Marit Frogner Ruvud
 HANDELSLEKTEN
 RYTMISK, DANS
 JAZZBALLETT
 Arveit. 26. Jan.
 Lærertorget 11, Jan.
 Majorstuen 16, Jan.
 Påmelding tel. 18 18 75.

Cappellens Ballettskole
 Nye parier begynner tirsdag 3. januar
 Jazzballett - klassisk ballett - jazzrock, alle nivåer.
 Parer lokale - svømmebasseng - Oslo
 Marlon Frogner og Majorstuen.
 TE. 57 05 28.

Folio Ballett
 Hovudten - Frogner - Vestby
 starter 11. januar.
 Nybegynnere og/og 1. klasse
 avansert
 Annes Søren's Ballettskole
 TE. 91 71 94.
 Medl. av Norsk Ballettforbund

IRENE & EGON WENG
 TURNHALLEN, St. Olavs 25
1963 20 år 1983
 SKOLEN STARTER 3. JAN.
 Royal Academy of Dancing
KLASSISK BALLETT
JAZZ-BALLETT
MODERNE BALLETT - STIEPP
 Formiddag, etterm., kveld
 TE. 24 72 27 (kl. 13-14)

ASKER DANSE
 på tel. 107
 KLASSISK BALLETT
 - Barn
 TE. 69 09 00

JAZZ
 I samarbeid med Østmarkveien
 STORT. 25. TUF
 Solskule, kl. 41 4
 Godt ryttede
 Skolen starter 10. januar
 Nybeg. - mellomp. - avansert
 Spesiellutvikling
I Hjelmer Jazzballett

Klassisk BARN - UNG
 PARTIER FOR 9
 Hammerbakka
 Sandvika, Rykk

Medl. Norsk Ballettforbund

ASKER DANSE
 på tel. 107
 KLASSISK BALLETT
 - Barn
 TE. 69 09 00

JAZZ M KRIE
 TEATER OG REVY
 HINDISKE HIERE
 NYE KURSER FOR NYBEG.
 - Store, kl. 19.30
 - Kl. 19.30
PÅM. TEL. Bård
 Kl. Avgjøring 13

Jorun Hansens Ballettskole

KL JORUN HANSEN
 STUDIO: SØRBYHÅU
 HOVN SKOLE
 ALBESDUG SKOLE

Utsnitt av annonseside i Aftenposten i 1984.
 Det var en begivenhet for alle danseglade når avtissementene kom i august og januar.

19. AUG. - 21. DEC. GULE SAL. HØSTSEMESTER 85

MAND.	TIRSD.	ONS.	TORS.	FRED.	LØRD.
10-12.30 Jazz V.K.	11.45-13.15 Jazz - ADV.	10.00-11.30 Jazz Adv.	11.45-13.15 Jazz - ADV.		10.00-11.30 Jazz ADV.
12.30-14.00 MODERNE	14.15-15.45 CLASSIC ADV.	12.30-14.00 MODERNE ADV.	14.15-15.45 CLASSIC ADV.	12.30-14.00 MODERNE ADV.	14.15-15.45 CLASSIC ADV.
15.00-16.30 EGON	16.00-17.30 I.GRAD. 2AV.	15.00-16.30 EGON	16.00-17.30 I.GRAD. 2AV.	15.00-16.30 EGON	16.00-17.30 I.GRAD. 2AV.
17.00-18.00 I.GRAD. ADV.	18.00-19.00 I.GRAD. 2AV.	17.00-18.00 I.GRAD. 2AV.	18.00-19.00 I.GRAD. 2AV.	17.00-18.00 I.GRAD. 2AV.	18.00-19.00 I.GRAD. 2AV.
19.00-20.00 TV GRAD.	19.00-20.00 PRE-ELEM.	19.00-20.00 I.GRAD. 2AV.	19.00-20.00 PRE-ELEM.	19.00-20.00 PRE-ELEM.	19.00-20.00 PRE-ELEM.
20.00-21.00 SCEN. GRAD.	20.00-21.00 JAZZ-V.K.	20.00-21.00 SCEN. GRAD.	20.00-21.00 JAZZ-V.K.	20.00-21.00 SCEN. GRAD.	20.00-21.00 JAZZ-V.K.
21.00-22.00 JAZZ-V.K.	21.00-22.00 JAZZ-ADV.	21.00-22.00 JAZZ-V.K.	21.00-22.00 JAZZ-V.K.	21.00-22.00 JAZZ-V.K.	21.00-22.00 JAZZ-V.K.
22.00-23.00 MODERNE		22.00-23.00 MODERNE ADV.	22.00-23.00 MODERNE ADV.	22.00-23.00 MODERNE ADV.	22.00-23.00 MODERNE ADV.

VITSE SAL		TIRSDAG	
17.00-18.00 KLASSE SV. VOKSNE	18.00-19.00 JAZZ-V.K.	17.00-18.00 JAZZ-BEG	18.00-19.00 JAZZ-V.K.
19.00-20.00 JAZZ-BEG	20.00-21.00 JAZZ-V.K.	19.00-20.00 JAZZ-BEG	20.00-21.00 JAZZ-V.K.
21.00-22.00 JAZZ-BEG		21.00-22.00 JAZZ-BEG	

Timertilbud for Timera og Tina
 1. u. 650 1. u. 810
 2. u. 1100 2. u. 1260
 3. u. 1500 3. u. 1620
 4. u. 1900 4. u. 2160
 Begynnelse fra 2. sept.
 1. u. 600, 2. u. 1.000

Timeplan håndskrevet av Egon Weng høstsemesteret 1985. Dette viser aktiviteten i Gule- og Hvite sal fra 19. august til 21. desember - non stop.

18. AUG-20. DES 1986 GULE SAL HØSTSEMESTER 18UKER

MANDAG	TIRSDAG	ONSDAG	TORS DAG	FREDAG	LØRDAG
10.00-11.30 EGON KLASS. ADV	10.00-11.30 EGON KLASS. ADV	10.00-11.30 EGON KLASS. ADV	10.00-11.30 EGON KLASS. ADV	10.00-11.30 EGON KLASS. ADV	10.00-11.30 EGON KLASS. ADV
11.45-13.15 KATHY JAZZ-ADV	11.45-13.15 EGON JAZZ ØVET	11.45-13.15 KATHY JAZZ-ADV	11.45-13.15 JAZZ ØVET		
	15.30-16.30 EGON 2. GRAD		15.30-16.30 EGON 1. GRAD. ØVET	15.30-17.00 EGON PRE-ELEMNT. T.S	
16.00-17.00 EGON 3. GRAD.	16.30-18.00 EGON ELEMENTRY	16.00-17.00 EGON 3. GRAD.	16.30-17.30 EGON PRE-ELEMENTRY	17.00-18.30 EGON ELEMENTRY T.S.	
17.00-18.00 EGON 4. GRAD.	18.00-19.00 EGON JAZZ-V.K.	17.00-18.00 EGON 4. GRAD.	17.30-19.00 EGON ELEMENTRY		
18.00-19.00 EGON SEN. GRAD.	19.00-20.00 MONIQUE STEPP ØVET	18.00-19.00 EGON PRE-ELEMENTRY	19.00-20.00 MONIQUE JAZZ-V.K		
19.00-20.00 MONIQUE JAZZ-V.K.		19.00-20.00 MONIQUE JAZZ. L. ØVET	20.00-21.00 MONIQUE MODERNE-V.K		
20.00-21.00 MONIQUE MODERNE V.K.		20.00-21.00 MONIQUE MODERNE L.B.+BEG			

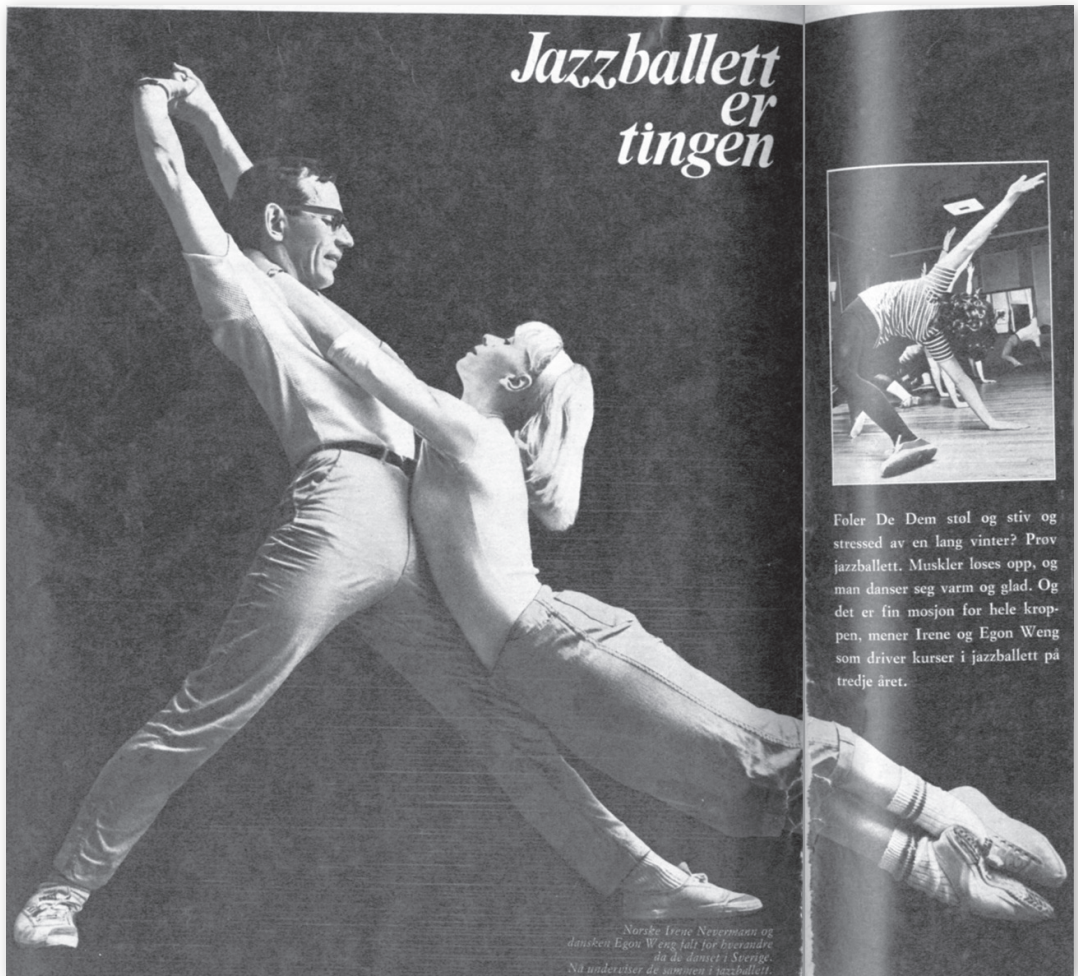
HVITE-SAL ELISABETH & KATHY

MANDAG	TIRSDAG
16.00-17.00 ANETTE KLASS. BEG. 7-9 ÅR	17.00-18.00 ELISABETH JAZZ-BEG. VOKSNE
17.00-18.00 ELISABETH KLASS. L. ØVET	18.00-19.00 ELISABETH JAZZ-ØVET
18.00-19.00 ELISABETH JAZZ-ØVET	
19.00-20.00 KATHY MODERNE JAZZ-BEG. VOKSNE	

TIMER á 60MIN TIMER á 90MIN
 1UKEN 700 1UKEN 900
 2X-- 1200 2X-- 1400
 3X-- 1600 3X-- 1800
 4X-- 2000 4X-- 2200
 5X-- 2400 5X-- 2600

ALLE BEGYNNERPARTIER STARTER FRA 1. SEPTEBER

Maskinskrevet timeplan fra høstsemesteret 1986.

Egon og Irene fra ukebladet «Alt for Damene» 23. mars 1966.

FOTO GJENGITT MED TILLATELSE FRA EGMONT HJEMMET MORTENSEN

Hermo-Leinan (moderne dans), Mabel S. Jensen (jazzballett), Inger Lise Eid (spansk dans), Jennifer Day (jazzdans, stepp), Veslemøy Ellefsen (klassisk ballett), Elisabeth Skjerven (jazzdans), Kathy Jennings (jazzdans), Anne-Torill Drolsum (klassisk ballett), Benedikte Lundgren (klassisk ballett), Aranka Sestak (klassisk ballett) samt undertegnede (moderne dans, jazzdans og step). I mange år brukte Egon repetitør til de klassiske ballettklassene. Komponist og musiker Peter Lodwick spilte til klassene i moderne dans flere semestre på rad for undertegnede.

Logoen

Ballettskolens logo kom til i 1963 da Egon jobbet med «Prospektkort» i NRK. Det var en av guttene i koret som kom med forslaget og tilbød seg å lage et utkast. Dette ble logoen som skulle komme til å representere skolen i alle de år det var vanlig med annonser i de største avisene. Denne ville bli et lett gjenkjennelig symbol for Egon og Irene Wengs Ballettskoler i Oslo og Stavanger i flere tiår.

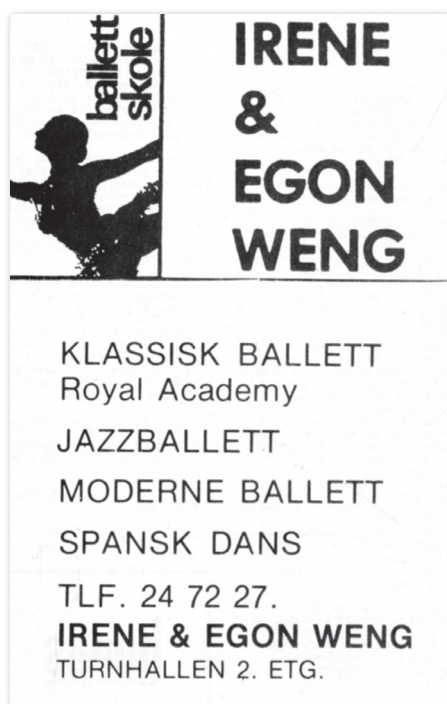
Egons dagsrytme og fritid

Han sto opp kl 7.00, drakk kaffe og spiste en brødskive. Så dro han til Turnhallen og underviste klassisk og jazz, deretter hjemom for å ta en kaffe og en sigarett, samt ordne administrative oppgaver i forbindelse med skolen. Så bar det tilbake til Turnhallen kl 14.15 hvor han ga klasser kontinuerlig frem til kl 21. Da dro han hjem for å spise middag. Dette var mandag til fredag. Lørdager ga han en klassisk klasse fra kl. 10 til 11.30. Ballettskolen fulgte skoleåret med lange semestre og holdt lukket kun på offentlige høytidsdager og i sommer-, påske- og juleferie. Noen år arrangerte Egon i tillegg sommerkurs i ukene før ordinær oppstart i august.

Fra 1963 jobbet Egon ustoppelig, og det var lite tid til overs. På 70-tallet, da det ble mulig å reise med charterturer til sydligere strøk, dro familien flere ganger til Gran Canaria, men også til Gambia i jule- og påskeferier. Her nøt de varmen og familielivet og kom nøttebrune og opplagte tilbake til ”bleke” Norge.

Landstedet på Hvaler fikk de i 1976 og dit dro de så ofte det bød seg en mulighet.

Egon var alltid nøktern når det gjaldt pengebruk, men når han og Irene ønsket seg noe, jobbet de målrettet. Slik skaffet de seg leiligheten i Ekraveien, hytta på Hvaler, basseng eller blå taksten i Bjerkebakken på

KLASSISK BALLETT
Royal Academy
JAZZBALLETT
MODERNE BALLETT
SPANSK DANS
TLF. 24 72 27.
IRENE & EGON WENG
TURNHALLEN 2. ETG.

Annonse fra skolen på 1980-tallet.

Røa. Han var aldri løssluppen med penger, noe han hadde fra moren som tryllet med farens statsbanelønn slik at de aldri manglet en krone da han var barn.

Kim

En dag i desember 1983 kom ikke Kim hjem. Alt hadde vært som vanlig den morgenen. Egon og Irene meldte fra til politiet, og det kom en annonse i avisen med bilde av Kim der han ble etterlyst. Klassene i Turnhallen ble avlyst – noe som aldri tidligere hadde skjedd – og familien benyttet alle tenkelige muligheter for å oppspore sønnen. Ubehagelige og opprivende dager i uvisshet fulgte.

Så en morgen kom en telefon fra politiet med beskjed om at Kim var funnet død ute i Hvervenbukta. Egon og Irene ble hentet og kjørt til Rikshospitalet der en bære ble kjørt inn med Kim. Kim ble bisatt 11. desember 1983.

Dødsfallet ble aldri etterforsket og forble uoppklart. Etter å ha bearbeidet hendelsen over tid, aksepterte Egon teorien om selvmord. Han fant ut at han måtte innta denne holdningen for å komme seg videre. Dette var vanskeligere for Irene.

De solgte landstedet på Hvaler et par år etter at Kim døde. Irene orket ikke å være der etter sønnens død.

Brannen i Turnhallen og tiden etterpå

Turnhallen brant i februar 1988, ble totalskadd, og Egon som var i gang med nytt semester, måtte på kort tid finne alternative lokaler for å fortsette virksomheten. Det ble formiddagsklasser vis à vis Turnhallen oppe i 4. etasje med noen søyler i salen, ettermiddagsklasser i Krumgata hos Greta Dahl, i Strøget hos Randi Frønsdal, på Statens Balletthøgskole på Tjuvholmen og hos Liv Greve Greli i Storgata. En ny landstryker-tilværelse oppsto inntil Egon en dag ble tipset av en elev om et lokale på St. Sunniva-skolen der hennes sønn gikk. Egon tok kontakt med Søster Marie Kristin, daværende rektor på St. Sunniva-skolen. Dermed fikk han et nytt fast lokale til daglig disposisjon. ”En real dame som tillot oppsett av barrer og innkjøp av speil og med en fabelaktig sans for humor” uttalte Egon, ”og med en leie man kunne leve med!”

Egon erindrer en episode fra St. Sunniva-skolen der en ung elev

hadde klaget til sine foreldre fordi Egon hadde bedt henne forsvinne og få sine penger tilbake siden hun ikke klarte å innordne seg på ballettklassen. Søster Marie Kristin som hadde mottatt klage fra elevens foreldre, innkalte til møte på sitt kontor. Der tok hun Egons parti uforbeholdent idet hun belærte foreldrene om hva som kreves av oppførsel i ballett. Idet møtet var over, krevde hun at partene sluttet fred og tok hverandre i hånden.

De siste to årene av sitt liv var Irene syk slik at Egon måtte dra til Stavanger i hennes sted. Han jobbet mandag og tirsdag i Oslo, deretter onsdag til fredag i Stavanger. Dette var i årene 1992-94.

Kort tid før Irene døde, bare 57 år gammel, nedla han skolen i Oslo høsten 1994 for å konsentrere seg om skolen i Stavanger. De neste to årene dro Egon til Stavanger og ble der flere uker av gangen inntil han ikke orket mer og bestemte seg for å nedlegge skolen, selge leilighet, barre og speil og flytte permanent tilbake til Oslo. Umiddelbart startet han undervisning av barn 4 klasser i uken på undertegnedes ballettskole noe han holdt på med frem til han fylte 80 år i 2004. Da hadde han begynt med stakk.

Alderdom og skade

I en alder av 88 år uttalte Egon at han aksepterte smerte i hofte og rygg, som fulgte etter et langt liv med dans. Egon var aldri skadet tidligere i sin karriere, og var bare på sykehus som liten da han falt ned trappen og ødela synet på høyre øye. Han fikk rettet opp pupillen ved sykehuset i København da han var ansatt på Pantomimeteateret. Han ble operert om morgenen og danset om kvelden, men slapp å sminke øyet de første 2-3-dagene.

Etter at Egon nedla skolen i Stavanger i 1996, gjenopptok han kontakten med Main Kristoffersen – tidligere danser i Chat Noir-balletten og venninne av Irene. De ble kjærester, men flyttet aldri sammen. ”Vi hadde hver vår personality som vi ønsket å ta vare på.” Derimot var de sammen i weekender og dro flere ganger på sommerferie til Hellas. Main hadde initiativ, noe Egon satte stor pris på. De hadde ti fine år sammen inntil Main døde av kreft etter et kort sykeleie i 2008.

Egons helse ble gradvis verre, han måtte gi opp å kjøre bil da bena begynte å svikte, og han måtte bevege seg forsiktig for ikke å falle. Han

*Foto fra Statens Balletthøgskoles 25-årsfeiring i 2004
Main Kristoffersen og Egon.*

FOTO JOHN ANDRESEN

ble godt tatt vare på av sønnen Matts og hans familie. Matts bygde en hybelleilighet som en del av hjemmet på Røa. Der kunne Egon sitte og se ut i haven og glede seg over vegetasjonen og årstidene. Familien til Matts sørget for alle innkjøp og serverte ham middag daglig. Egon hadde evne til å nyte alt dette sammen med et glass rødvin og noen drag av sigaretten. Flere ganger daglig tvang han seg opp av stolen for å spasere rundt i leiligheten for å holde kroppen og muskler i gang helt til smertene ble så store at han måtte sette seg igjen. Slitasjesmerter skyldtes et langt liv i dansen. Det Egon fryktet mest var å bli sendt på sykehjem, så han brukte all sin selvdisciplin på å holde seg såpass i form at han kunne bli boende hjemme.

En dag i desember 2012 fant sønnen Egon liggende på gulvet, og han ble sendt til Diakonhjemmet for undersøkelser. Han var sterkt dehydrert, men ikke noe mer ble konstatert. Deretter ble han sendt til Hovseter sykehjem der Egon ønsket å trene seg opp så han kunne komme hjem.

Men etter et fall og lårhalsbrudd på sykehjemmet sovnet Egon stille inn 26. januar 2013. Han ble bisatt i Ris kirke og gravlagt sammen med Irene og Kim i skråningen på Ris Gravlund.

Egon hadde et langt liv bak seg som danser i balletter, operaer og operetter i København, Malmö og Gøteborg. Gjennombruddet som koreograf til «Dollarprinsessan» førte ham til Oslo der han fikk koreografi- og danseoppgaver først og fremst i NRK fjernsynets tidlige programmer, men også for teater, film og revyer. Jazzdansen, den klassiske balletten kombinert med Egons arbeidskapasitet og store pedagogiske evner skulle kulminere i en av Oslos største ballettskoler. Her formidlet han danseglede, kunstnerisk nerve og musikalitet både til amatører og til de mange av sine elever som satset på dansen som karriere. Han var inspirerende, kunnskapsrik og kompromissløs på kunstens vegne. Som elev hos Egon ble man grundig trent, fikk god yrkesdisiplin og respekt for kunstarten, og mang et dansende barn fant sitt eldorado på hans skole. Han så sine elevers personlighet og potensial og skapte et særegent miljø. Skolen til Egon Weng ble en grunnstamme og en stor bidragsyter i forhold til rekruttering til det profesjonelle dansemiljøet. Som danser, koreograf og pedagog etterlater Egon Weng seg viktige spor i norsk dansemiljø og -historie.

Hedersbevisninger

I 1958 mottok Egon et stipend for å studere dans i Paris hos den russiske ballettpedagog Egorova.

Egon mottok Jorunn Kirkenærs ærespris for pedagoger i desember 1988 der han ble hedret med årets stipend: ”... for sitt utrettelige arbeid som ballettpedagog ... . Han har bygget opp et miljø rundt sine tidligere lokaler i Turnhallen i Oslo og mang en ung danser har her fått kunnskap og inspirasjon til videre studier og en profesjonell karriere i ballett.”

Jentene i dansegruppen «Collage», med Tone Westad i spissen, gikk i bresjen for å skaffe Egon æreslønn, og etter begrunnet forslag fra Ballettforbundet (nå Norske Dansekunstnere) ble dette tildelt av Utvalget for Statens Stipend og Garantiinntekter for kunstnere. Stipendet på 20 000 kr i året var en påskjønnelse for mangeårig og verdifull innsats og varte livet ut. Egon uttrykte stor glede over å bli hedret av kolleger.

På sin 80-års dag i 2004 mottok han æresprisen fra Danseinforma-

Ballettdanser til Paris på scooter i 1958. Danserne på Storan var organisert i musikerforbundet og hadde rett til 35 dagers ferie med lønn. Fra et avisoppslag i Dagens Nyheter.

sjonen. Prisen gis til fortjente dansekunstnere som har gjort en særlig innsats innen dans og består av en bronsestatuett av Nina Sundbye og et stipend.

Etterord

I 2015 ville Egon Weng ha fylt 90 år. Ideen om å skrive om ham har jeg hatt lenge, og våren 2011 satte jeg igang med å samle stoff. Med ukentlige intervjuer i hans villa på Røa, tok stoffet gradvis form alt ettersom Egon erindret og fortalte. I tillegg har jeg vært i kontakt med de institusjoner han var tilknyttet i løpet av livet for å kartlegge hans kunstneriske virksomhet. Jeg har sett det som en oppgave å sette det hele i en større kontekst, ikke minst fordi det dreier seg om en virksomhet i Danmark og Sverige i tillegg til Norge. Det har vært en omfattende og tidkrevende research med utveksling av fakta først og fremst mellom Göteborg Stadsmuseum, Malmö Stadsteater og Pantomimeteatret i København. Mye av det materialet jeg samlet er tatt opp i Göteborg Stadsmuseums database: *Carlotta*.

Fra et intervju på Røa 17. september 2012 med forfatteren av boka hjemme hos Egon.

FOTO MARIANNE TJØNN

Etterhvert som arbeidet skred frem erfarte jeg hvor tilfeldig blant annet NRK har tatt vare på sitt “historiske” materiale der mye er slettet, men også hvor dårlig, spesielt dansere, ble kreditert det være seg i teaterprogrammer eller på rulletekster.

Mye tid er gått med til å finne fotografene til ulike fotos og skaffe tillatelse til å bruke de som er med i boken.

Som elev møtte jeg Egon Weng i 1968, og med ham traff dansen meg som et lyn. I alle år har det slått meg hvor tilbakeholdende Egon var som lærer når det gjaldt å hevde sin egen karriere og hvor altoppførende han var i forhold til sine elever og sin lærergjerning. Det var en åpenbaring å se ham i undervisning med barn, samtidig som han evnet å glede en herskare av danseglade – særlig kvinner – i jazzballetten.

Etter mer enn 35 år som lærer knyttet til utdanning av dansere, pedagoger og koreografer, er det mitt ønske å sette fokus på *læreren* som altfor ofte ender i skyggen og som svært sjelden gis den plass og takknemmelighet som de fortjener. Samtidig håper jeg denne boken vil formidle noe av dansehistorien og sette Egon Wengs liv i et større kunstnerisk perspektiv i forhold til toneangivende kunstnere som var bestemmende for hans karriere og hans store lærergjerning i dans.

Fra neste side finnes en oversikt over Egon Wengs omfattende og allsidige kunstneriske innsats som danser, koreograf og pedagog. Den er imponerende og verdt å lese.

Kartet viser de ulike byene der Egon (E.W.) arbeidet.

Oversikt over Egon Wengs kunstneriske virksomhet

Folkets hus og Aarhus Teater med turné til København og Aalborg.

E.W. deltok som danser

1949

- Thea Jolles Børneballet på Folkets Hus i Aarhus

1950

- Thea Jolles Ballet på Aarhus Teater
- Thea Jolles Ballet i aulaen på Efterslægtsselskapets skole, København

Amatørteateret i Aarhus

E.W. medvirket som skuespiller

1948

- «Typografrevyen»

1949

- «Eventyr på Fodreisen», en vaudevillekomedie fra 1848 av Jens Christian Hostrup
- «Typografrevyen»
- «Hvis et folk vil leve», skuespill av Axel Zetlitz Kielland fra 1943

Aarhus Teater

E.W. gjestet Aarhus Teater som medlem av Bidsted-balletten

1950

- «Aarhus Teater 50 år»,
koreografi Erik Bidsted
- «Annie get your Gun»,
koreografi Erik Bidsted

Pantomimeteateret
(sommersesongene 1950–1953)
E.W. medvirket som danser i Tivoliballetten

1950 program 1:

- «Skovtrolden eller Kassander som Bødker», pantomime, regi Paul Huld
- «Ballet Musical», ballett, koreografi Erik Bidsted

1950 program 2:

- «Spåkvinden» pantomime, regi Paul Huld
- «Ballet Musical» koreografi Erik Bidsted

1951 program 1:

- «Skovtrolden eller Kassander som Bødker», pantomime, regi Paul Huld
- «Nogle Strauss'ere», ballett i 5 bilder, koreografi Paul Huld

1951 program 2:

- «Pierrots fataliteter», pantomime, regi Paul Huld
- «Offenbach for Olympens domstol» ballett i én akt, koreografi Paul Huld

1952 program 1:

- «Spåkvinden», pantomime, regi Paul Huld
- «Prinsessen på Ærten», ballett, koreografi Erik Bidsted

1952 program 2:

- «Pjerrot Blandt Røvere» pantomime, regi Paul Huld
- «Prinsessen på Ærten» ballett, koreografi Erik Bidsted

1953 program 1:

- «Pjerrots fataliteter» pantomime, regi Paul Huld
- «Prinsessen på Ærten» ballett, koreografi Erik Bidsted

1953 program 2:

- «Pjerrot Blandt Røvere», regi Paul Huld
- «Montmartre» mimisk ballett, regi Paul Huld

Dansk film

E.W. medvirket som danser

1951

- «Mød mig på Cassiopeia», koreografi Erik Bidsted

Malmö Stadsteater

(f.o.m. høst 1951 t.o.m. vår 1954)

E.W. medvirket som danser

1951

- «Kiss me, Kate», operette, musikk Cole Porter, koreografi Carl-Gustav Kruuse
- «Vita Hästen», operette av Benatzky, regi og koreografi Carl-Gustav Kruuse

1952

- «Malmö dansar för Er», danserapsodi av Carl-Gustav Kruuse
- «Svansjön» ballett, 2. akt, musikk Peter Tsjaikovskij, iscenesettelse Carl-Gustav Kruuse, **E.W. i rollen som en av jegerne**
- «Finnisan's Rainbow» eller «Regnbågen», musikalsk satire, koreografi Carl-Gustav Kruuse
- «Nitouche» eller «Lilla Helgonet», operette, musikk Florimond Hervé, koreografi Carl-Gustav Kruuse, **E.W. blant annet i rollen som svart Pierrot**

1953

- «Primaballerina», ballett, musikk Jacques Offenbach, koreografi og regi Carl- Gustav Kruuse, **E.W. i rollen som piccoloen**
- «Wienerblod», operette, musikk Johann Strauss d.y. regi og koreografi Carl-Gustav Kruuse
- «Skjøna Helene», operette, musikk J. Offenbach, regi Max Hansen, koreografi Carl-Gustav Kruuse

1954

- Ballettprogram:
  - «Spansk Pastisch», musikk L. Minkus fra «Don Quixote», koreografi Carl-Gustav Kruuse, **E.W. blant annet i rollen som gjest og i corps de ballet**
- «Variationer över ett tema av Joseph Haydn», musikk Johannes Brahms, koreografi Carl-Gustav Kruuse, **E.W. danset 6. variasjon og ellers i corps de ballet**
- «Hamlet», musikk Boris Blacher, koreografi Tatjana Gsovsky, regi Gert Reinholm, **E.W. i rollen som Polonius**
- «Corneilles Klokker», operette, koreografi Carl-Gustav Kruuse

Folkparksteatern

E. W. medvirket som danser

1954

- «Serenad», operette av Lajtai, regi Ingalill Söderman, koreografi George Gé

Stora teatern i Göteborg

(f.o.m. høst 1954 t.o.m. vår 1962)

E.W. medvirket som danser

1954

- «Teaterbåten», operette av Oscar Hammerstein, regi Ingalill Söderman, koreografi George Gé
- «Glada Änkan», operette, musikk F. Lehár, regi og koreografi Ivo Cramér
- «Oh Mein Papa», lystspill av Paul Burkhard, regi Lars Barringer, koreografi Jackie Söderman
- «Värmlänningarna», folkelystspill, regi Lars Barringer, koreografi Eugène Gabay

1955

- «Can-can», operette av Cole Porter, koreografi og regi Jackie Söderman
- «Kärleksprovet», «Concerto», «Petruscka», ballett, koreografi George Gé
- «Csardasfurstinnan», operette av E. Kalman, koreografi og regi Jackie Söderman
- «En Valsdröm», operette, musikk Oscar Strauss, koreografi George Gé
- «Operabalen», operette, regi og koreografi Jackie Söderman

- «Salad Days», musikkteater av Julian Slade, regi Gunnar Skar, koreografi Eugène Gabay **E.W. i rollen som *biskop*, medvirket også som danser**
- «Värmlänningarna», folkelystspill, regi Einar Hjorth, koreografi Eugène Gabay

1956

- «Fra Diavolo», operette av Eugene Scribe, regi Soini Wallenius, koreografi Eugène Gabay
- «Läderlappen/Flaggermusen», operette av Johann Strauss d.y., regi Soini Wallenius, koreografi Eugène Gabay
- «Don Juan», opera av W. A. Mozart, regi Josef Witt, koreografi Eugène Gabay
- «Kismet», operette av Robert Wright, regi Soini Wallenius, koreografi Jackie Söderman
- «Stora Teaterns Balettskolas Elevuppvisning», **E.W. koreograf for «Romance» og dansepartner i «Pas de Deux»**
- «Rigoletto», opera av F. P. Piave, regi Soini Wallenius, koreografi Birgit Cullberg, **E.W. som *gjøgler***
- «Den vackra Donau», ballett, koreografi Leonide Massine
- «Vita Hästen», operette, Hans Müller, regi Eddie Stenberg, koreografi Eugène Gabay
- «Tiggarestudenten», operette C. Millöcker, regi Eddie Stenberg, koreografi Birgit Cullberg for balletten, Eugène Gabay for sangerne
- «Kärlekens Ringdans» «Ungersvennen och de sex prinsessorna», ballett, koreografi Birgit Cullberg
- «Värmlänningarna», folkelystspill av F. A. Dahlgren, regi Einar Hjorth, koreografi Eugène Gabay

1957

- «Tre Valser», operette, Johann Strauss d.y., regi Soini Wallenius, koreografi Jackie Söderman
- «Brudkjöpet», komisk opera, regi Soini Wallenius, koreografi Eugène Gabay
- «Carmen», opera av Georges Bizet, koreografi Julius Mengarelli
- «Ökensången», operette av O. Hammerstein, regi Gösta Kjellertz, koreografi Eugène Gabay

- «Stora Teaterns Balettskolas Elevuppvisning», **E.W. koreograf for «Flickan och Fågeln», «På sångens vingar» og «Ungersk Rapsodi» og dansepartner i *Pas de Trois* fra «Svansjön»**
- «Annie get your Gun», operette av Irving Berlin, regi Gösta Kjellertz, koreografi Eugène Gabay
- «Greven av Luxemburg», operette av Franz Lehar, regi Jackie Söderman, koreografi Eugène Gabay
- «Värmlänningarna», folkelystspill av F. A. Dahlgren, regi Einar Hjorth, koreografi Eugène Gabay

1958

- «Förlorade Sonen», danseforestilling, koreografi Ivo Cramér
- «Pariserliv», operette av J. Offenbach, regi Soini Wallenius, koreografi Eugène Gabay
- «Stora Teaterns balettskolas elevuppvisning», **E.W. koreograf for «Clownen» og «Pavane» og dansepartner**
- «Leendets Land», operette av F. Lehar, regi Soini Wallenius, koreografi Eugène Gabay
- «Mariza», operette av Emmerich Kálmán, regi Eugène Gabay, koreografi George Gé (gjest), **E.W. i rollen som *Berko*, en ung sigøyner og som danser.**
- «Boccaccio» operette av F. von Suppé, regi Soini Wallenius, koreografi Eugène Gabay, **E.W. medvirket i rollen som *ceremonimestar* og som danser**
- «Värmlänningarna», folkelystspill av F. A. Dahlgren, regi Soini Wallenius, koreografi Eugène Gabay
- «Rose-Marie», operette av Oscar Hammerstein, regi og koreografi Carl-Gustav Kruuse

1959

- «Can-can», operette av Cole Porter, regi og koreografi Jackie Söderman
- «Geishan», operette av O. Hall, regi Soini Wallenius, koreografi Eugène Gabay

- «Hoffmanns Äventyr», opera av Jaques Offenbach, gjesteinstruktør Ivo Cramér, dirigent Styrbjörn Lindedal, **E.W. i rollen som *Pitichinaccio (narren til Giulietta)***.
- «Zigenarbaronen», operette av Johan Strauss d.y., regi Soini Wallenius, koreografi Eugène Gabay.
- «Dollarprinsessan», operette av Leo Fall, regi Egon Larsson, **koreografi E.W. (medvirket også som danser)**
- «Värmlänningarna», folkelystspill av F. A. Dahlgren, regi Soini Wallenius, **koreografi E.W. (medvirket også som danser)**

1960

- «Glada Änkan», operette av Franz Lehár, regi Lars Egge, koreografi Eugène Gabay
- «En Valsdröm», operette av Oscar Strauss, regi Alexander Pichler, koreografi Eugène Gabay
- «Om jag vore kung» komisk opera av Adolphe Adam, regi Soini Wallenius, koreografi Eugène Gabay, **E.W. i rollen som *fiskaren***
- «Toni från Wien», operette av Ernst Steffan og Paul Knepler, dirigent Styrbjörn Lindedal, **koreografi E.W.**
- «Revolt i Costa Pronto», operette, regi Eugène Gabay, koreografi George Gé

1961

- «En kvinna som vet vad hon vill», musikalsk komedie av A. Grünwald, regi og koreografi Ivo Cramér
- «Pang-nattiné» dirigent Styrbjörn Lindedal, gjest Karl Gerhard og Storan balletten
- «Läderlappen/Flaggermusen», regi: Alexander Pichler, koreografi Eugène Gabay, **E.W. oppført som solist i programmet**
- «Tiggarg studenten», operette av C. Millöcker, regi Alexander Pichler, koreografi Eugène Gabay
- «Peter och Vargen» og «Frankie and Johnny», koreografi Eugène Gabay
- «Folk og Rövare i Kardemomillastad», regi Eugène Gabay, **E.W. i rollen som *dyrehandleren***

1962

- «André Chénier», opera av Umberto Giordano, regi Soini Wallenius, **koreografi E.W. (medvirket også som danser)**
- «Leendets Land», operette av F. Lehár, regi Alexander Pichler, koreografi Eugène Gabay
- «Oh, Mein Papa», musikalsk lystspill, regi Eugène Gabay, **koreografi E.W. (medvirket også som danser/solist)**

Folkparksteatern/gjestespill av Stora Teatern

E.W. medvirket som danser

1957

- «Tiggarsstudenten», operette av C. Millöcker, regi Soini Wallenius, koreografi Eugène Gabay, på turné til ulike Folkparker i Sverige mai–august

1960

- «En Valsdröm», operette av Oscar Straus, regi Alfred Pichler, koreografi Eugène Gabay

1962

- «Kärlekskarusellen», operette av Willi Kollo, regi Soini Wallenius, **koreografi E.W**

Cabarethallen på Liseberg/Göteborg E.W. medvirket som danser

1962

- «Sommar i Stan», Chat Noir gjester Liseberg, koreografi Gene Nettles

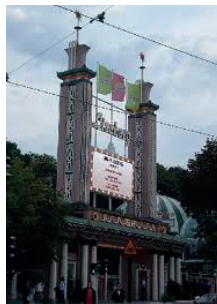
1963

- «Har den äran», koreografi Gene Nettles

1964

- «Mellan Vänner», norsk-svensk revy, regi Gösta Bernhard, koreografi Gene Nettles

Liseberg konserthall E.W. medvirker som danser

1958

- «Ballettafton» 3. juni og 26. juli

1961

- «Dansafton» 24. april og 20. august

Svensk TV
E.W. medvirket som danser

«Mackie Kniven» av Cole Porter der Storans ballettensemble
medvirket sammen med Anita Lindblom

1961

- «Nyårsnat på Rondo» med blant annet Stora Teaterns ballett

NRK fjernsynet

«Lommeoperette» (1960–1962 ledet av
Erik Diesen Nordvisjon)

1962

- «Dollarprinsessen», operette av Leo Fall, regi Erik Diesen,
koreografi E.W.
- «Sommer i Byen» **E.W. medvirket som danser**
- «Den Skjønne Helene» operette av Offenbach, regi Erik Diesen,
koreografi E.W.

«Dette er deres liv»
(underholdningsprogram ved Kari Borg Mannsåker
og Per Simonnæs)

1962

- Elisabeth Grannemann show, **koreografi E.W.**

«Prospektkort»
(1963 ledet av Erik Diesen)

1963

- «Prospektkortet fra Akershus», regi Erik Diesen, manuskript Harald Tusberg, musikkarrangementer Egil Monn-Iversen, koreografi Gene Nettles, **E.W. medvirket som danser**
- «Prospektkortet fra Marienlyst», innslaget «april i Portugal», **EW medvirket som danser**
- «Prospektkortet fra Karl Johan»: med Gynet Molvig og balletten i «Singin' in the Rain», regi Erik Diesen, koreografi Gene Nettles, **E.W. medvirket som danser**
- «Prospektkortet fra Frognerparken», regi Erik Diesen, koreografi Gene Nettles, **E.W. medvirket som danser**

«Kvitt eller dobbelt»
(spørreprogram ledet av Gunnar Haarberg)

1963

- «Kvitt eller Dobbelt», ballettopptrinn, **koreografi E.W.**

«Kunden har alltid rett»
(1964-1966 ledet av Harald Tusberg)

1964

- «Pent nyoppusset fedreland til salgs», TV-satirical/satire med musikk. **E.W. medvirket som danser**

«Triangel»

(underholdningsprogram produsert av Bob Williams)

1965

- Anita Thallaug sang en vise fra Mary Poppins, **koreografi/arrangement E.W.**
- Wenche Myhre sang «17 år» med **koreografi av E.W.**

«Lyrikkprogram»

1966

- ballettinnslag for Hanne Thorstensen og Palle Damm, **koreografi E.W.**

«På direkten»

(1963-1966 underholdningsprogram ledet av Odd Grythe)

1966

- fra en svømmehall, Kristiansand, **dans og koreografi E.W.**

«Skjemtegauken»

(1968-1970 underholdningsprogram,
regi Harald Tusberg)

1968

- «Top Hat» **koreografi E.W.** for meteorolog Kristian Trægde

Chat Noir

1962

- «Kyss Katta», regi Einar Schanke, koreografi Gene Nettles, **E.W. medvirket som danser**

Oslo Nye Teater/barneteatret

1965

- «Trollmannen fra Oz», regi Erik Lassen, **koreografi E.W.**
- «Pinocchio», **regidebut og koreografi E.W.**

Rogaland teater

1968

- «Fiolen fra Montmartre», operette av Emmerich Kálmán, regi Arne Thomas Olsen, **koreografi Irene Neverman Weng og E. W.**

Norsk film

1962

- «Operasjon Løvsprett» regi Knut Andersen, **koreografi/arrangement E.W.**

1965

- «Stompa forelsker seg» regi Nils-Reinhardt Christensen, **koreografi E.W.**

Andre oppgaver

1964

- Drøbak Studioscene: «Bro bro brille» jubileumsrevy, **koreografi E.W.**

1967

- Medlemsmøte i Trønderungdommen i Oppdal, Egon Weng opptrådte med en gruppe jazzballett-dansere, **koreografi E.W.**

1968

- «Livet er en Camp, Hjørdis» Russerevyen 1968, regi Harald Tusberg, **koreografi E.W.**

1970

- «Ferie og Fritid» messe på Sjølyst med blant annet egen motemusikal med dansende mannequiner, **koreografi E.W.** (omtalt i VG 17. april 1970)

Undervisning

1963-

- Oppstart av *Irene og Egon Wengs Ballettskole*, Majorstuen Skole, Huseby Skole, Blå Sal i Nordal Brunsgt, all undervisning i Oslo Turnhall fra 1969 frem til 1988

1964

- Treningsleir for kunstløpere, Sarpsborg, **instruktør og ballettmester E.W.**

1970

- «Den dansende kongres», kurs for medlemmer av Dansk Danselærerforening i Grenå, **gjestepedagog E.W.**

1988

- Oslo Turnhall brenner februar 1988
- Etter brannen: lokaler hos Greta Dahl i Nordahl Brunsgate, Liv Greve Greli i Storgata, Randi Frønsdal i Strøget, Statens Balletthøgskole på Tjuvholmen og formiddagsklasser i Turnhallens lokaler vis à vis de gamle lokalene i St. Olavs gate

1989

- Samler all undervisning på St. Sunniva skole i Akersveien

1994

- Nedlegger skolen i Oslo og flytter til Stavanger for å samle seg om Irene Neverman Wengs ballettskole

1996

- Nedlegger skolen i Stavanger og flytter til Oslo
- Underviser 4 klasser i uken klassisk for barn på Monique Skavlan Sunderlands ballettskole

1999

- Video-opptak med intervju hjemme hos Egon i Bjerkebakken og klasse på St. Sunniva Skole. I regi av Danseinformasjonen v/Tone Westad

2004

- Pensjonerer seg i en alder av 80 år

Hedersbevisninger

1958

- Reisestipend

1988

- Jorunn Kirkenærs Ballettpedagogiske stipend

1996

- Statens stipend for eldre fortjente kunstnere

2004

- Ærespris fra Danseinformasjonen

Krediteringer

Egon Weng

Christian Tviberg, verksmester ved Kunsthøgskolen i Oslo

Pernilla Karlsson, bibliotekar, Göteborg Stadsmuseum

Katharina Wänseth, bibliotekar, Göteborgs Stadsmuseum

Tivoli, København

Ellen Dahl, historiker, Tivoli fjernarkiv

Matts Weng

Per Brink Abrahamsen, arkivar, Aarhus Teater

Merete Aaby Nielsen, Borgerservice og Biblioteker, Hovedbiblioteket,
Aarhus

Katrine Madsbjerg, Arkivar, Arbejderbevægelsens Bibliotek & Arkiv,
Tåstrup

Dorte Ellesøe Hansen, Arbejderbevægelsens Bibliotek & Arkiv, Tåstrup

Stig Johansson, teatermuseet, Malmö

Hege Bjercke, arkiv, NRK

Øivind Hanche, Filmarkivar, Nasjonalbiblioteket, Oslo

Ida Poulsen, Teatermuseet i Hofteatret, København

Elzbieta Lejczak, Arkivansvarlig, Malmö Stadsteater

Rene T. Thomsen, Bibliotekar, Det Kongelige Bibliotek, København

Trine Næss, Nasjonalbiblioteket, Oslo

Kristine Lilledal, Sjefssekretær, Rogaland Teater

Anne Dyhr, Kort- og billedafdelingen, Det Kongelige Bibliotek,
København

Opplysninger fra NRK-arkiv, Mo i Rana

Ingrid Romarheim Haugen, Mediateket, Nasjonalbiblioteket, Oslo

Richard Smith, Norsk kulturråd

Stine Jensen, MKB Aarhus Stadsarkiv

Suzanne Børneboe

En stor takk til Marianne Tjønn for redigering av foto

Kilder

- Intervjuer med Egon Weng
«Aarhus Teater gjennom 50 år» Emanuel Sejr i samarbejde med Sven Gundel. Udgivet af Aktieselskabet Aarhus Theater. Universitetsforlaget i Aarhus, 1950. 528 sider, illustrert
«Aarhus Teater 1900-1975» Bent Frandsen, Aarhus, Kannike Tryk, 1975. 175 sider, illustrert
«Danseavisen» medlemsblad for danseringen, Danmark 1934
«Danseavisen» medlemsblad for danseringen, Kbh. 1945
«Teater i Kungsparken: Stora Teatern 125 år» Göteborgs teater- og konsertaktiebolag 1984
«Stora Teatern 100 år» Göteborg, A. Lindgren & söner, 1959
«Stora Teatern i Göteborg 1893-1929: några blad ur dess historia» Göteborg 1929
«Chat Noir og norsk revy» Odd Bang-Hansen, Cappelen 1961
«En Anden Dans: moderne scenedans i Danmark 1900-1975» Karen Vedel, Multivers Academic, Kbh
Chat Noirs utklippbøker og programmer, Teatersamlingen, Nasjonalbiblioteket, Oslo
Arkiverte aviskritikker, reportasjer, Nasjonalbiblioteket, Oslo
Carlotta-database, Göteborgs Stadsmuseum
Program fra Helga Egdøs 50-års jubileum 1955
Private fotoalbum/scrap-bøker
The Dance Encyclopedia, New York 1967
The Concise Oxford Dictionary of Ballet, Oxford, 1982
Wikipedia
Det Kongelige Bibliotek, København

En spesiell takk til de mange fotografer som vederlagsfritt har bidratt med sin kunst:

Skåne- Reportage Press & Illustratinsbyrå (med takk til Malmö Opera)

H. J. Mydtskov

Hammerschmidt Foto

John Andresen

Marianne Tjønn

Monsrud, Aarhus

Lasse Klæboe

Erik Eriksson

Og takk til institusjonene som vederlagsfritt har tillatt gjengivelse av foto i boken:

Pantomimeteatret, Tivoli

Aarhus Teater

Göteborgs Stadsmuseum

Malmö Stadsteater

Göteborg Stadsteater

Chat Noir

Oslo Nye Teater

NRK

Copydan